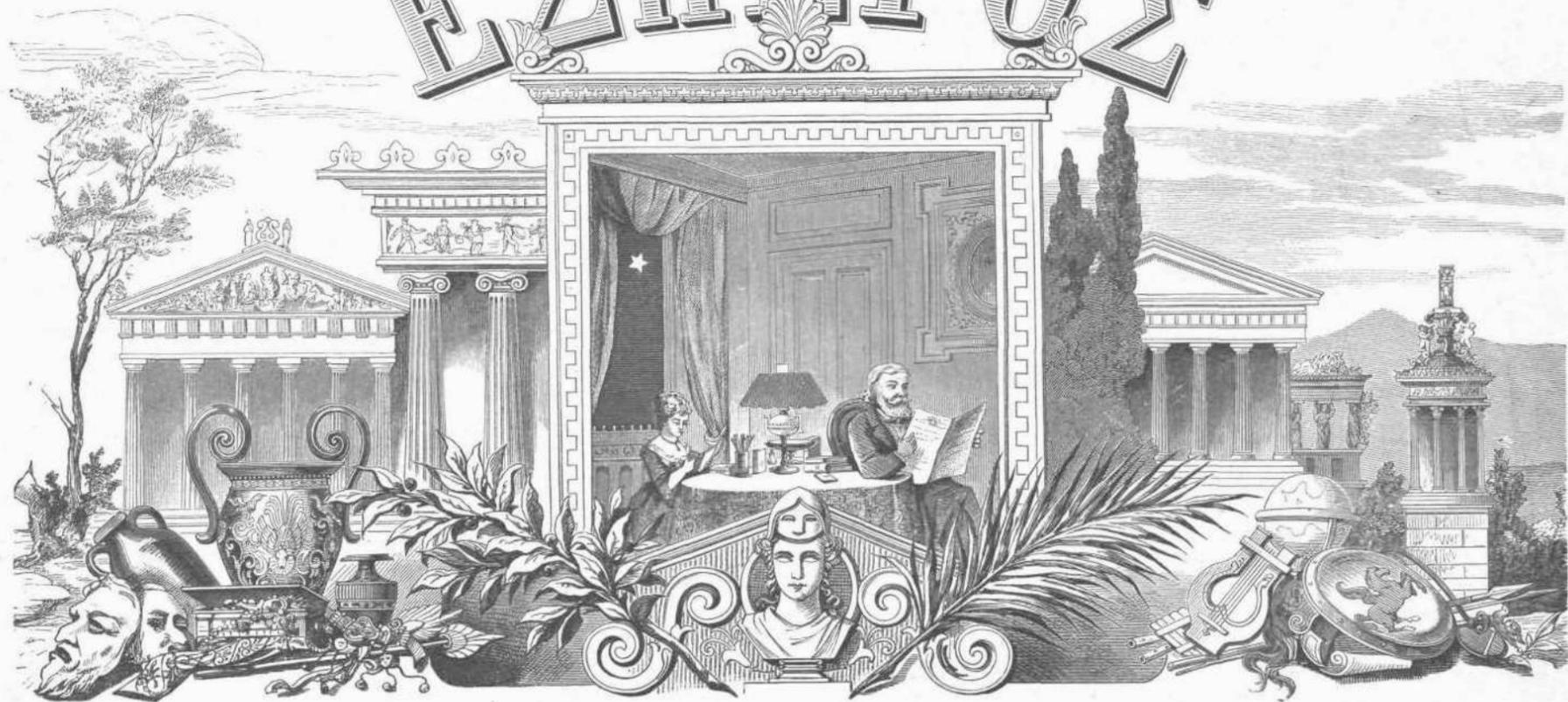

ΕΣΠΕΡΟΣ

Έτος Α.

Εκδίδεται
τῇ 1/13 καὶ 15/27.
ἐκάστου μηνός.

Εν ΛΕΙΨΙΑΙ τῇ 15/27 Νοεμβρίου 1881

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χροσόβ.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

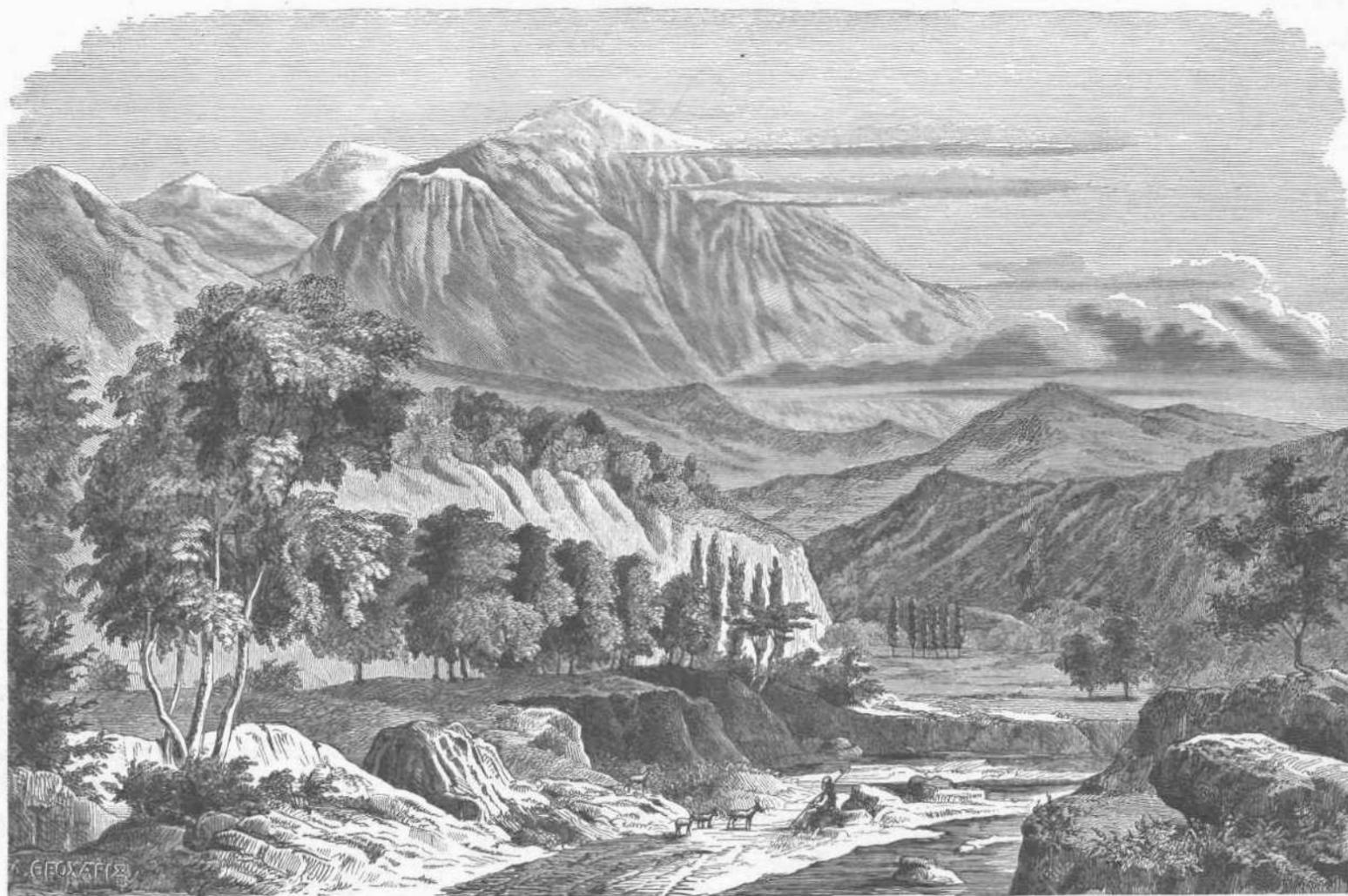
Ἄρ. 14.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Αἱ νέα ἡμῶν ἐπαρχία. Ὁ Ὀλυμπος. — Ἀγταπόκρισις ἐξ Ἀθηνῶν. — Ἰωάννης Αἰθαζώβσκις. — Τὸ ἄσμα τοῦ Χιαδάθα (συνέχεια). — Γνωμικά. — Ἡ ἐκθεσις τοῦ ἠλεκτροσμοῦ. — Ὁ ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος. — Ἡ Καισάρεια. — Τὸ τζαμίον τοῦ Σελίμ Β' ἐν Ἀδριανοπόλει. — Βεζαντιναὶ εἰκόνες. Ἀνθρόπικος Κομητῆς (συνέχεια). — Τὸ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀρχαῖον θέατρον. — Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. — Λέων Γαμπέττας. — Διάφορα.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Αἱ νέα ἡμῶν ἐπαρχία. Ὁ Ὀλυμπος. — Λέων Γαμπέττας, πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας. — Ἰωάννης Αἰθαζώβσκις, ῥώσσος ζωγράφος. — Ὁ ἠλεκτρικὸς σιδηρόδρομος. — Ἡ Καισάρεια. — Τὸ τζαμίον Σελίμ τοῦ Β' ἐν Ἀδριανοπόλει. — Σχέδιογράφημα τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀρχαίου θεάτρον.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΗΜΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΙ.

Ο ΟΛΥΜΠΟΣ.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΗΜΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΙ.

Ο ΟΛΥΜΠΟΣ.

(μετά εικόνας, βρα σελ. 209.)

Ο Όλυμπος! Τίνος δὲν συγκινεῖται ἡδύτατα ἡ αἴσθησις, τίνος δὲν ἐξάπτεται ἡ φαντασία ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; Ὁ Όλυμπος, τὸ ἱερὸν ὄρος, ἐπὶ τῶν κορυφῶν τοῦ ὁποίου ἡ ποιητικωτάτη τῶν προγόνων ἡμῶν φαντασία ἔθεσε τὴν μακαρίαν τῶν θεῶν κατοικίαν! Ὁ Όλυμπος, ἡ ὑψηλὴ σκοπιὰ, ἡ ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν Μακεδονίαν, ἀφ' ἐτέρου δὲ τὴν Θεσσαλίαν ἐπιβλέπουσα! Ὁ Όλυμπος, τὸ ἐλλητικώτατον τοῦτο ὄρος, ὁ ἀναξ τῶν ὄρων, ὁ πελώριος γίγας, πρὸς τὸν ὁποῖον μετὰ πάθου καὶ συγκινήσεως ὄψονται τὰ θλέμματα τῶν Ἑλλήνων!

Αὐτὰ εἶναι αἱ κορυφαί, ἐφ' ὧν συγκεντροῦνται τὰ θαυμάσια ὄλα τῆς ἀρχαίας μυθολογίας· ἐδῶ ἡ ὑψίστη κορυφή, ἡ κορυφὴ τοῦ Ἁγίου Ἡλίου ἐκ τίνος μικροῦ ναοῦ ἰδρυμένου ἐπ' αὐτῆς, ἔχουσα ὕψος δέκα ὡς ἑγξιστα χιλιάδων ποδῶν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτο ἡ κατοικία τοῦ Διὸς, τοῦ πατρὸς τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων· ἐκεῖ δὲ αἱ ταπεινότεραι κορυφαί, ἃς κατὰ τὸν οἶον τοῖς θεοῖς Ἀκριθῶς ἐν τῇ θέσει τῆς μικρᾶς ἐκκλησίας τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἵστατο τὸ πάλαι ὁ θωμὸς τοῦ Διὸς, ἔνθα κατ' ἔτος ἤρχοντο οἱ ἱερεῖς καὶ ἐτέλουν θυσίαν. Σήμερον ἀνέρχονται ἐνταῦθα οἱ μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τῇ 20 Ἰουλίου, ἑορτῇ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, καὶ τελοῦσιν ἐν τῷ ναῷ τὴν θεῖαν λειτουργίαν.

Περίεργον εἶναι διὰ καὶ αἱ θαυμάσια διηγήσεις τῶν ἀρχαίων περὶ τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου συμβαινόντων διατηροῦνται μέχρι σήμερον. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὴν ἰδέαν διὰ τὰ ἐπὶ τῆς τέρας τοῦ θωμοῦ τοῦ Διὸς γραφόμενα γράμματα παρέμενον ἀνεξάλειπτα καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἕνεκα τῆς διηγετικῆς ἐπὶ τῶν κορυφῶν ἐπικρατούσης γαλήνης καὶ νηνεμίας. Εἰς τοῦτο ἀναφέρονται καὶ οἱ ὠραῖοι τοῦ Ὀμήρου στίχοι·

Ὅτε ἀνέμοισι τινάσσεται· οὔτε ποτ' ὄμβρον Δεύεται, οὔτε χιών ἐπίκειται· ἀλλὰ μάλ' αἶθρη Πέπταται ἀνέμελος· λευκὴ δ' ἐπιδέδρομε αἴγλη."

Ἐνίοτε θεθαίως, ὡς ὄλα τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καλύπτεται καὶ ὁ Όλυμπος ὑπὸ ὀμίχλης καὶ νεφῶν· ἀλλ' ἐν ἀνεφέλῃ καὶ γαλήνῃ ἡμέρᾳ θλέπει τις τὰς λαμπρὰς ἐκεῖνας κορυφὰς ὕψουμένας ἐν τῷ μέσῳ λεπτῆς καὶ καθαρωτάτης ἀτμοσφαιρας.

Σήμερον ἀκόμη πιστεύουσιν οἱ ἄνθρωποι διὰ τῆς ὑψηλῆς ἐκείνης κορυφῆς συμβαίνουσα μυστηριώδη καὶ θαυμάσια πράγματα· οἱ μὲν διηγοῦνται διὰ ποιμῆν τι εἶδεν ἐπὶ τῆς ὑψίστης τοῦ ὄρους κορυφῆς μεγαλοπρεπέστατον μέγαρον περιβεβλημένον ὑπὸ λευκοτάτων κίων· ἄλλοι δὲ λέγουσιν διὰ ἐκεῖ εὐρίσκειται στάδιον εὐρύτατον, ἐν ᾧ οἱ ἄρχοντες ἐτέλουν τοὺς ἀγῶνάς των· τέλος δὲ δημῶδες ἄσμα θέτει ἐκεῖ τὴν κατοικίαν τῶν Μοιρῶν.

Περὶ Ὀλύμπου ἔγραψαν πολλοὶ καὶ ἀρχαιότεροι συγγραφεῖς καὶ νεώτεροι περιηγηταί· ὄλοι γενικῶς ἐξαίρουσι τὴν λαμπρὰν φύσιν καὶ τὰς ὠραίας τοῦ ὄρους γραμμάς. Ἐκ τῆς εἰκόνας, ἣν σήμερον δημοσιεύομεν καὶ ἣτις ἐγένετο κατὰ σχέδιον ληφθὲν ἐπιτοπίως, δύναται ὁ ἀναγνώστης νὰ λάθῃ μικρὰν ἰδέαν τῆς θαυμασίας ταύτης τοποθεσίας, ἣτις δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰς μαγευτικωτέρας θεὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀλπεων.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ.

Τῇ 3|15 Νοεμβρίου 1881.

Τελετῶν ἡμέραι ἦσαν αἱ τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου. Καὶ περὶ μὲν τῆς καταλήψεως τοῦ Βῶλου, καθ' ἣν ἡ Θεσσαλιώτις ἐπανηγήρισε καὶ ἐπερατοῦτο ἡ ἀνάμακτος, οἰνοὶ ἀστυνομικῆς κατάληψις τῶν ἡμῶν ὑπὸ τῶν Δυνάμεων κατακυρωθέντων τμημάτων ἐλληνικῆς γῆς τηλεγραφικὰς μόνον ἔχομεν θραχίας εἰδήσεις δι' ὧν ἀγγέλλεται ἡ χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐπισυμβᾶσα εἰσοδος

τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ εἰς Βῶλον. Εἴθε δὲ ἡ προσάρτησις αὐτῆ τῶν νέων ἐπαρχιῶν νὰ γείνη πρόδρομος τῆς θελιώσεως τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν πραγμάτων. . . Ἀλλ' ἐπιστρέφω εἰς τὸ προκείμενον ἀφ' οὗ δὲν πρόκειται κατὰ τὸ ἀρχικὸν ἡμῶν πρόγραμμα περὶ πολιτικῆς ἀναποκρίσεως.

Ἡ πρὸ μακροῦ ἀναγγελθεῖσα, ἀναβληθεῖσα, ἐπαναγγελθεῖσα τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος ἐγένετο τέλος τῇ 25 τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου. Ἡ πόλις τοῦ Μεσολογγίου ἐφιλοτιμήθη μετὰ τὴν γενομένην ἀναβολὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων νὰ περιενδύθῃ στολῆν ἑορτάσιμον. Καὶ διὰ ἐκοσμηθῆ δι' ἀφίδων καὶ σημαίων, καὶ στεφάνων φερόντων ἐν μέσῳ μυστιῶν τὰ ὀνόματα τῶν φιλελλήνων. Ὁ δὲ τύμβος ὅφ' ὄν κείται τεταμμένη τοῦ μεγάλου ποιητοῦ ἡ καρδιά ἐκοσμήθη δι' ὄλους ἰδιαιτέρου τρόπου, ἐπιτεθέντος ἐπ' αὐτῆς τοῦ σωζομένου πιεστηρίου τῶν "Ἑλληνικῶν Χρονικῶν", τῆς γενναίας ἐφημερίδος ἣν ἐξέδιδεν ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων ὁ φιλέλληνας MEYER. Μετὰ τὸ τελεσθὲν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Σπυριδωνος μνημόσυνον, ἐν ᾧ εἶχον παραστῆ πᾶσαι αἱ ἀρχαί, μετέβη ὁ κληρὸς μετὰ τῶν ἐν τέλει εἰς τὸ Ἡρώων, συνοδευόμενος ὑπὸ πλῆθους ἀπέριου. Ἐκεῖ δὲ μετὰ τὴν τέλει δειξέως καὶ ἁγιασμοῦ ἀπεκαλύφθη ὁ ἀνδριάνς ὄν τῆς ἐσκέπαζον ἡ ἐθνικὴ καὶ ἡ ἀγγλικὴ σημαία. Ἐκ τῶν ἀπαγγελθέντων λόγων ἰδίως ἀναφέρεται ὁ τοῦ ὕψηροῦ κ. Νεοκλέους Καζάζης, πραγματευθέντος γλαφυρῶς τὴν ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἐπίδρασιν τοῦ Βύρωνος, καὶ τὸ ποίημα τοῦ Ἀχιλλέως Πάρασχου. Σημειωτέον διὰ τὸ θῆμα τῶν ῥητόρων τῆς ἡμέρας ἦτο ἰδρυμένον ἀριστερᾶ τοῦ ἀνδριάντος, οὗ ἀπεικόνισμα ἐδημοσίευσεν ἐγκαίρως ὁ Ἐσπερος, ἐπὶ ἐνὸς τῶν ἱστορικῶν πυροβόλων, ἅτινα ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὴν περιόδον τοῦ Μεσολογγίου πολιορκίαν καὶ ἅτινα νῦν κείνται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολυανδρίου.

Καὶ ἡ μὲν τελετὴ αὐτῆ ἦτο φόρος ἐγνωμοσύνης πρὸς ἄνδρα εἶπερ τις καὶ ἄλλος συντείναντα εἰς εὐδῶσιν τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδος. Τῇ δὲ προπαραελθούσῃ Κυριακῇ ἐτελέσθη ἡσύχως ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου πνευματικὸς ἀγὼν, ὅστις μέλλει θεθαίως νὰ συντελέσῃ τὸν ὀλίγον εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν προαγωγὴν τοῦ ἔθνους. Ἐνωσῶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος ἐν ῥωσικῇ ὑπηρεσίᾳ ὁμογενοῦς ἱατροῦ Συμβουλίδου συσταθέντα ἱατρικὸν διαγωνισμὸν. Οὗτος, συμβουλίδειος κληθεὶς ἀπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ, εἶνε ἐναύσιος· παρέχεται δὲ κατ' αὐτὸν διαγλιιδραχμον ἄθλον εἰς τὴν ἀρίστην τῶν ὑποβληθεῖσάν εἰς τὴν ἱατρικὴν ἑταιρείαν πρωτοτύπων συγγραφῶν. Ὁ εἰρηγητῆς κ. Νικόλαος Μακκάς ἀνέναντ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς καθ' ἣν ἐκ τῶν κριθέντων ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ ἄθλου ἔτυχεν ἡ Μαιευτικὴ, ἣς συγγραφεὺς ἐγνώσθη, ἀνοιχθέντος τοῦ δελτίου, ὁ ἐν Μυκῶν ἱατρὸς κ. Λάμπρος Ἀπεργγῆς. Βεθαίως ἐκ τῆς κατ' ἔτος τελέσεως τοῦ διαγωνίσματος τούτου πολλὰ θὰ προκύψωσιν ἀγαθὰ ἂν μάλιστα οἱ παρ' ἡμῖν ἱατροὶ προθῶσιν εἰς εἰδικὰς μελέτας περὶ τῶν κατὰ τόπους ἐν Ἑλλάδι ἐνδημικῶν νόσων καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐπιδημιῶν. Πρὸς τοιοῦτον δὲ σκοπὸν ὀρθῶς σκεπτομένη ἡ ἱατρικὴ ἑταιρεία ἀπεφάσισε πρὸ ἑτῶν καὶ τὴν συγκάλεισιν συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν ἐν Ἀθήναις. Χαίρω δὲ μανθάνων διὰ τὴν ἕνεκα τῶν πολιτικῶν περιστάσεων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀναβληθεῖσα τέλεισι τοῦ ὠφελίμου τούτου συνεδρίου πρόκειται νὰ γείνη προσεχῶς.

Ἐγραψον Ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων περὶ τῶν ἦδη ἀρξαμένων ἐργασιῶν τῆς ἑταιρείας τῶν ἱπποσιδηροδρόμων ἐν Ἀθήναις, καὶ τῆς ἐπιστρώσεως τῶν σιδηρῶν ῥάβδων ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Ὀλυμπίου. Ἐκτοτε προσκηρύχθη μὲν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας μειοδοσία πρὸς ἐπίστρωσιν τοῦ δευτέρου τμήματος, ἀπὸ τῆς πόλης τοῦ Ἀδριανῶ μέχρι τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου, ἀλλ' οὐδεμία ἐξακολούθησις τοῦ ἔργου ἐφάνη πλὴν ἐκείνης τῆς ἀγγελίας. Τοῦτο δικαίως ἐτάραξε τὸ ἀνυπόμονον κοινὸν σπερ ἤρξατο ἀνησυχῶν περὶ τῆς περαιτέρας τύχης τῆς ἐπιχειρήσεως. Διὰ τὸ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων τμήμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσε διὰ μακρᾶς κοινοποιήσεως ἐν τῷ Αἰῶνι τοὺς

λόγους τῆς παύσεως τῶν ἔργων, οἵτινες στηρίζονται κυρίως εἰς τὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἀναμενομένην ἐπικύρωσιν τοῦ διαγράμματος τῶν σιδηρῶν ὁδῶν καὶ τὴν μὴ ἔγκαιρον ἔλευσιν τοῦ ἀναμενομένου νέου ὄλυκου. Ἐκτοτε δ' ἐγνώσθη διὰ ἀφίκετο πράγματι εἰς Πειραιᾶ πλοῖον κομίζον νέας ῥάβδους ἐκ Βελγίου, διὰ προσεχέστατα στρωθήσονται καὶ αἱ γραμμαὶ ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὴν πλατείαν τῆς Ὀμονοίας καὶ αἱ τῶν ὁδῶν Ἀθηνας, Ἐρμού καὶ Πατησίων, αἵτινες, παραγγελθεισῶν ἦδη τῶν ἀμαξῶν, παραδοθήσονται εἰς συγκοινωνίαν τὸ βραδύτερον κατὰ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου. Λέγεται δὲ διὰ παρηγγέθησαν καὶ τέσσαρες ἀερομηχαναὶ νέου συστήματος καὶ ἀμαξίαι ὠραῖαι ἐκ πενήντα θέσεων διὰ τὰς γραμμάς τῶν προαστείων. Ἄς ἐλπίσωμεν διὰ αἱ ἐπαγγελία αὐταὶ θὰ πραγματοποιῶσι ταχέως χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ τῆς πόλεως.

Κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο δεκαήμερον ἤρξαντο καὶ τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου, καίτοι πολλοὶ τῶν καθηγητῶν δὲν ἐπελήφθησαν ἦδη τοῦ ἔργου αὐτῶν. Ἐνεκα τοῦ κατ' ἔτος αὔξαντος ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν, ἰδίως τῶν τῆς νομικῆς σχολῆς, παρατηρεῖται στενοχωρία καὶ ἀνεπάρκεια τῶν ἀκροατηρίων, ὥστε σκέψεις ἐγένοντο πολλαὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εὐρύσεως καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν αἰθουσῶν. Καὶ ἐξοικονομήθησαν μὲν τὸ γε νῦν ἔχον τὰ πράγματα, ἀλλὰ δεόν νὰ γείνη εὐρεία σκέψις διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον, ἵνα δι' ἀπομακρύνσεως τῆς ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καὶ τινων συλλογῶν ἀπὸ τοῦ κτιρίου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δι' ἀγορᾶς οἰκοδομῶν τινων ἐγγὺς αὐτοῦ κειμένων κατορθωθῇ ἡ ἄνετος διδασκαλία, ἐπειδὴ ὑπερῆρχιστο μὲν εἶνε νῦν οἱ φοιτηταί, ἐνεήκοντα καὶ πέντε δὲ οἱ διδάσκοντες. Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν πρόγραμμα τῶν ἐφετεινῶν χειμερινῶν μαθημάτων ἡ μὲν θεολογικὴ σχολὴ ἔχει 5 καθηγητὰς καὶ 6 ὕφηγητὰς, ἡ δὲ νομικὴ 11 καθηγητὰς καὶ 10 ὕφηγητὰς, ἡ ἱατρικὴ 22 μὲν καθηγητὰς καὶ 11 ὕφηγητὰς, καὶ ἡ φιλοσοφικὴ 22 καθηγητὰς καὶ 8 ὕφηγητὰς. Ἐν προσφανεῖ δυσαναλογίᾳ εὐρηται πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων σχολῶν, ἰδίως τοὺς πλείους ἱατρικῆς, οἱ τῆς φιλοσοφικῆς, ἣτις περιλαμβάνει ἐν εαυτῇ πλείστα τμήματα, τὸ φιλολογικὸν μετὰ τοῦ ἱστορικοῦ, τὸ φυσικὸν μετὰ τοῦ μαθηματικοῦ, καὶ τὸ φιλοσοφικόν. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῶν μαθημάτων κρινόντες τὰ πανεπιστημιακὰ προγράμματα εὐρίσκωμεν αὐτὰ ἐλλιπῆ. Οὐσιωδέστατοι κλάδοι τῆς ἐπιστήμης ἡ λείπουσι παντελῶς ἢ διδάσκονται παρέργως, ἐνίοτε μόνον ἐν τῷ προγράμματι ἀναγραφόμενοι. Αἰτία δὲ ταύτης τε καὶ ἄλλων ἐλλείψεων τοῦ Πανεπιστημίου εἶνε διὰ μὲν σχολαὶ δὲν ἔχουσι πάντοτε οὔτε τὴν δύναμιν ἀλλ' οὔτε τὴν θέλησιν νὰ μεριμνήσωσιν εὐλακρινῶς περὶ τοῦ συμφέροντος τῆς διδασκαλίας, αἱ δὲ κυβερνήσεις πολλὸ συχνὰ ἐνθουμοῦνται τὸ ἀνώτατον τοῦ κράτους παιδευτήριον ὅταν παρέχῃ χῶρον εἰς ἐξοικονόμησιν προσώπων ἅτινα ἔχουσι κεφαλῶν ἀναφαίρετον τὴν ὑποδούλωσιν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ νέον τορπιλλοφόρον τοῦ ἡμετέρου στόλου, τὸ ὀνομασθὲν Ψαρά, φέρον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἕξ τορπιλλοφόρους, αἵτινες θὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰ πολεμικὰ ἡμῶν πλοῖα. Τὰ Ψαρά διένυσαν κατὰ τὸν ἕξ Ἀγγλίας πλοῦν 12¹/₂ μίλλια καθ' ὥραν, ἣτις ταχύτης δύναται ἐν ἀνάγκῃ νὰ αὐξηθῇ καὶ εἰς 14 μίλλια. Κατὰ τὰς ἐν ταῖς ἐφημερίαις περὶ αὐτοῦ δημοσιευθείσας εἰδήσεις τὸ σκάφος ἐναυπηγῆθη πρὸ τριῶν ἐτῶν, ἔχει δὲ χωρητικότητα 700 τόνων. Φέρει δύο περιστροφικὰ τηλεβόλα Κρούπ τῶν 12 ὕφεκατομέτρων, αἱ δὲ τορπιλλοφόροι ἂς θὰ φέρῃ θὰ τοποθετῶνται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὅπουθεν θὰ ῥίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν δι' ἰδιαιτέρου μηχανισμοῦ. Ἀπὸ τῆς πύρας ἕξ ὀπῶν ἀνοιχθεισῶν 4—5 μέτρα ἄνωθεν τῶν ἰσάλων μερῶν θὰ ἐκσφενδονίζωνται τορπιλλοὶ τοῦ συστήματος WHITEHEAD, πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν ἠνεώχθησαν πλησίον τῆς πρύμνης δύο ἄλλαι ὀπαί. Κατὰ δὲ τὴν πρῶμην ἐπὶ τοῦ ὑποστρώματος θὰ φέρῃ συνεργεῖον ἐν ᾧ θὰ διορθῶνται αἱ ἐλάθαι τῶν τορπιλλῶν. Τέλος τὰ Ψαρά ἔχουσι δύο μηχανὰς πρὸς παραγωγὴν ἡλεκτρικοῦ φωτός.

Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος "Παρνασσῶς" ἐδημοσιεύθη ἰδία πραγματεία περὶ τῆς ἐν ἔτει 1879 ἀπογραφῆς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν φιλοπόνου τμηματάρχου κ. Ἀ. Μανσόλα, ὅστις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰργάσθη παρ' ἡμῖν οὐσιωδῶς ὑπὲρ τῆς στατιστικῆς τοῦ τε πληθυσμοῦ, τῆς παιδείας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Ἡ τελευταῖον γενομένη ἀπογραφή ἐτελέσθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διὰ δελτίων διανεμηθέντων κατ' οἰκογενείας. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀπογραφέντων ἀνέρχεται εἰς 61,198 εἰς οὗς προσθετόν 2,176 ἀπογραφέντας ἐν τοῖς φιλανθρωπικοῖς καταστήμασι, τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις, τοῖς ξενοδοχείοις καὶ ταῖς φυλακαῖς. Ὡστε τὸ ὄλον τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἀνέρχεται εἰς 63,374. Σημειωτέον δὲ διὰ αἱ Ἀθῆναι μετὰ καὶ τῶν περιχώρων ἐν ἔτει 1836 κατφοκούντο ὑπὸ 14,092 ψυχῶν μόνον. Ἐκ τῶν κατοίκων ἔργαμοι μὲν εἶνε 17,948, ἄργαμοι δὲ 40,337, ἐν χηρείᾳ 5015, ὧν 4256 θήλειαι, καὶ μὴ ἐξηκριθῶμένοι 74. Μεταξὺ τῶν κατοίκων ὑπάρχουσι 319 ὑπὲρ τὰ ὄγδοῦντα ἑπτὰ γεγονότες, ὧν ἕνδεκα ὑπερεκατοντούτιδες. Τοῦ πίνακος τῶν κατοίκων κατ' ἐπαγγέλματα ὄντος ἀτελοῦς δὲν ἐλλέγω ἀριθμὸς ἐξ αὐτοῦ πρὸς ἀνακοίνωσιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἐσπερου. Ἀλλὰ περιεργὸς εἶνε ἡ στατιστικὴ τῶν βιομηχανικῶν, ἐμπορικῶν καὶ λοιπῶν καταστημάτων. Κατὰ τὰς ληφθείσας εἰδήσεις ὄπηρρον τῷ 1879 ἐν Ἀθήναις ἐργαστήρια ἐδωδῶμον 599, ἐξ ὧν 234 παντοπωλεῖα, ἣτοι ἐν παντοπωλείων ἐπὶ κατοίκων 271· ἐμπορικὰ καταστήματα διάφορα 350· βιομηχανικὰ ἐργοστάσια 598, ἐξ ὧν κλίθωνοι 52, ἀρτοποιεῖα δὲ 46· ἐργοστάσια ἐνδυμασίας 399, ἐξ ὧν ὑποδηματοποιεῖα 143· καταστήματα γραμμάτων ἦτοι τυπογραφεῖα, βιβλιοπωλεῖα, βιβλιοδετεῖα κτλ. 60· οἶνοπωλεῖα 288, ἣτοι ἐν ἐπὶ 220 κατοίκων· καφενεῖα 161, ἐν ἐπὶ 394 κατοίκων· ξενοδοχεῖα καὶ μαγειρεῖα 126· καπνοπωλεῖα 112, ἣτοι ἐν ἐπὶ 565 κατοίκων· κουρεῖα 77· φαρμακεῖα 30· συμβολαιογραφεῖα 24. Ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν 32,761 (21,330 ἄνδρες καὶ 11,431 γυναῖκες) εἰσὶν ἐγγράμματοι, καὶ 30,345 (12,734 ἄνδρες καὶ 17,611 γυναῖκες) ἀγράμματοι, τῶν λοιπῶν 268 μὴ ἐξακριθωθέντων. Οἱ δὲ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριά τῶν ἐν Ἀθήναις 62 δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δημοτικῶν σχολείων ἀνέρχονται εἰς 5698, ὧν 2660 μαθηταὶ καὶ 3038 μαθήτριά.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν καταλαμβάνει ἐπιφάνειαν τεσσάρων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἐφ' ἧς ὑπάρχουσι κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν εἰδικὴν ἀπαριθμησιν 8,080 οἰκοδομαί, ὧν 7316 οἰκίαι χριστιανεῦσαι πρὸς ἐνοίκησιν καὶ 764 ἀνήκουσαι ἀποκλειστικῶς εἰς διάφορα καταστήματα. Ἐκ τῶν 7316 οἰκιῶν 3661 κατοικοῦνται παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, 3572 παρ' ἐνοικιαστῶν καὶ 83 εὐρίσκοντο τῷ 1879 ὑπὸ οἰκοδομῆν. Ἐκ τῶν οἰκιῶν τούτων 6630 μόνον ἐξακριθωθεῖσαι ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα ἔχουσι ὡς ἐξῆς· ἰσόγειοι εἶνε 2643, μὲ δύο ὀροφὰς 768, μὲ τρεῖς 2504, μὲ τέσσαρας 694 καὶ μὲ πέντε 21.

Τοιαῦτα ἐν συνοπτικωτάτῃ περιλήψει τὰ κυριώτερα πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τοῦ στατιστικοῦ γραφείου. Ἀπὸ τοῦ 1879 ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ἠύξασε σημαντικῶς καὶ αἱ Ἀθῆναι ὀσημέραι καταικίζονται πυκνότερον· ἐλπίζομεν δὲ διὰ δὲν ἀπέχει πολλὸ καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν διὰ προσήκουσας μερίμνης τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς θὰ καταστῶσι καὶ ὑπὸ τῆς ἐποψίν τῆς καθαριότητος καὶ τοῦ κλιματισμοῦ ἀληθῶς πράγματι, οὐχὶ δὲ μόνον ὀνόματι, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος. Καλλιὰς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΙΒΑΖΩΒΣΚΗΣ

ΡΩΣΣΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

(μετά εικόνας, βρα σελ. 216.)

Αἱ ὠραῖα τέχνη δὲν εἶναι χωρῶν τινων μόνον ἀποκλειστικῶν προνόμιον· εἶναι κοσμοπολίτιδες. Ἐν ὄλαις ταῖς χώραις, ὅφ' ὄλα τὰ κλίματα, δύναται ν' ἀναφανῶσιν ἔξοχοι καλλιτέχνηαι, δίδοντες

τὴν σφραγίδα τῆς μεγαλοφυΐας των εἰς τὴν ἐποχὴν των. Εὐτυχῆς ἡ χώρα ἢ γεννώσασα πλείονας τοιοῦτους ἀνδρας· εὐτυχῆς πρὸ πάντων ἡ χώρα ἢ ἔχουσα τὴν διάθεσιν καὶ τὴν δυνάμιν νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ προάγῃ αὐτούς· τιμῶσα τὰ τέκνα τῆς τῆς μεγαλοφυΐας τιμᾶ ἑαυτὴν.

Πόσοι καὶ πόσοι ζωγράφοι, γλύπται, ποιηταὶ καὶ ἐν γένει καλλιτέχνηται δὲν ἔμειναν ἀγνωστοὶ διότι δὲν ἔτυγον τῆς δεοῦσης προστασίας καὶ ὑποστηρίξεως! Πόσοι μεγαλοφυεῖς ἐπινοήσεις δὲν ἔμειναν ἀπραγματοποιήτοι διότι δὲν ἔλαβον τὴν δεοῦσαν ὄψιν! Καὶ τὸ εὐγενέστερον δένδρον ἄνευ καλλιτεργείας καλοῦς δὲν φέρει καρπούς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον παρηγορητικὸν εἶναι ὅταν βλέπωμεν ἡγεμόνας καὶ κυβερνήσεις, τείνοντας χεῖρα ἀρωγῶν εἰς τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἐνίοτε καὶ ἡ ἰδιωτικὴ ἐνέργεια πλουσίου τινός, προστάτου φιλομούσου, δὲν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάδειξιν καλλιτέχνου ἐξόχου· ἀλλ' ὅταν ἡ προστασία προέρχεται παρὰ ἡγεμόνος ἢ παρὰ κυβερνήσεως, ἀποβαίνει πάντοτε ἀποτελεσματικωτέρα.

Ὁ ζωγράφος Ἰωάννης Αἰθαζώβσκις, οὗ τὴν εἰκόνα ἐκ φωτογραφίας δημοσιεύομεν σήμερον, εἶναι ἀνὴρ εἰς οὗ τὴν ἀνάπτυξιν συνετέλεσε καὶ ἡ ἐμπροστίας καὶ ἡ προστασία, γενναία καὶ ἐνθαρρυντικὴ, ἧς ἔτυχε παρὰ τοῦ ἡγεμόνος του. Ἐγεννήθη ὁ Αἰθαζώβσκις ἐν ἔτει 1817 ἐν Θεοδοσίᾳ τῆς Ταυρίδος ἐξ οἰκογενείας ἀρμενογρηγοριανῆς, ἀρχαίας μὲν, ἐκ Τουρκίας εἰς Αὐστρίαν καὶ ἐκείθεν εἰς Κριμαίαν μεταναστευσάσης, ἀλλὰ κατόπιν ἐκπεσοῦσης. Ὁ πατὴρ του ἦτο πτωχὸς ἔμπορος ἐν Θεοδοσίᾳ, ἀνὴρ ἀγράμματος ἀλλ' ἔχων ὄλην τὴν καλὴν πρόθεσιν νὰ ἐκπαιδεύσῃ καλῶς τοὺς τρεῖς υἱοὺς του, οἵτινες καὶ πράγματι δὲν ἐβράδυνον νὰ καταλάβωσι θέσιν ἐπιζήλων ἐν τῇ κοινωσίᾳ· καὶ ὁ μὲν πρῶτος, Γρηγόριος, ἐπιδοθεὶς εἰς τὰ ναυτικά, ἐγένετο λιμενάρχης Θεοδοσίας, ὁ δεύτερος, ἐκλέξας τὸ κληρικὸν ἐπάγγελμα, ἐγένετο ἀρχιεπίσκοπος Τιφλίδος, καὶ ὁ τρίτος, ὁ Ἰωάννης, κλίσει ἀκράτητον πρὸς τὴν ζωγραφικὴν αἰσθανόμενος, ἀνεδείχθη εἰς τὸν πρῶτον τῆς Ρωσίας ζωγράφου, καὶ εἰδικῶς ἐν ταῖς ναυτικαῖς εἰκόσιν ὁ πάντων ἄριστος.

Ἐνεκα τῶν περιορισμένων τοῦ πατρὸς μέσων εἶχε νὰ παλαίσῃ κατ' ἀρχὰς πρὸς μεγάλας δυσκολίας, δυσκολίας δυναμέας νὰ ἀποτρέψῃ νένον ἦττον αὐτοῦ φλεγόμενον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τῆς τέχνης πυρός. Ἐν τῷ σχολείῳ ἀκόμη τῆς πατρίδος του εὐρισκόμενος κατεγίνετο εἰς τὴν ζωγραφικὴν, καὶ μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἀπεικόνισεν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς πατρικῆς οἰκίας στρατιώτην ἐν πανοπλίᾳ φυσικοῦ μεγέθους, ἐνώπιον τοῦ οὐοῦ ἴσταντο θαυμάζοντες οἱ διαβάται. Διέβη ἐκείθεν καὶ ὁ ἀρχιτέκτων Κοχ, οἰκογενειακὸς φίλος, καὶ ἰδὼν τὸ ἔργον τοῦ παιδὸς τὸ εὖρε τὸσον πρωτότυπον καὶ ἐπιτυχές, ὥστε ἐπρότεινεν αὐτὸς νὰ τῷ διδάξῃ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς τέχνης. Μέχρι σήμερον ὁ Αἰθαζώβσκις, μέγας καὶ διαπρεπὴς ζωγράφος, διατρεῖ εὐγνώμονα ἀνάμνησιν τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀφελοῦς διδασκάλου.

Ἐτερος πολῦτιμος προστάτης τοῦ νέου ζωγράφου ὑπῆρξεν ὁ διοικητὴς τῆς Θεοδοσίας, Καζνατσώφ, ὅστις διορισθεὶς τοποτηρητῆς τῆς Ταυρικῆς χερσονήσου μετὰ τὴν ἔδραν ἐν Συμφεροπόλει, εἰσῆγαγε τὸν προστατευόμενον του εἰς τὸ ἐκεῖ γυμνάσιον, συστήσας αὐτὸν συγχρόνως εἰς πολλὰς πλουσίας καὶ ἰσχυρούσας οἰκογενείας, καὶ ἰδίως εἰς τὸν πρίγκηπα Βολκόνσκι, ὅστις τῇ συγκαταθέσει τοῦ αυτοκράτορος κατέταξεν αὐτὸν μεταξὺ τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Πετροπόλει Ἀκαδημίας τῶν ὀφθαλμολογῶν, τῶν ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος ταμιεῖο συντηρουμένων. Τοῦτο ἐγένετο τῷ 1833, ὅτε ὁ Αἰθαζώβσκις ἦγε μόλις τὸ 16^{ον} τῆς ἡλικίας του ἔτος.

Ἀπὸ τοῦδε ἀρχεται τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτοῦ στάδιον, διότι ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἐκτὸς τῶν μαθημάτων εἶχεν ἀφορμὴν ν' ἀντιγράψῃ εἰκόνας τῶν καλλιτέρων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τεχνιτῶν, καὶ πρὸ πάντων τοῦ Γάλλου Κλαυδίου Λορράνου, ὃν πρὸ παντὸς ἐθαύμαζεν. Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα ἐπέσυρον τὴν προσοχὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ὀλένιν, ὅστις τῷ ἐγένετο οὐ μόνον προστάτης ἀλλὰ καὶ φίλος εἰλικρινής.

Πέντε ὅλα ἔτη διέμεινε ὁ Αἰθαζώβσκις ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ

καὶ τῷ 1838 μετέβη πάλιν εἰς τὴν Κριμαίαν οὐχὶ πλέον μαθητῆς ἀλλὰ τέλειος ἤδη καλλιτέχνης. Ἐνταῦθα νέος πῦθος, πῦθος σφοδρὸς κατέλαβεν αὐτὸν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἰταλίαν καὶ νὰ μελετήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἀθανάτων τῆς Φλωρεντίας καὶ τῆς Ῥώμης διδασκάλων. Διὰ Βερολίνου, Δρέσδης καὶ Βιέννης κατῆλθεν εἰς Βενετίαν, ἐκείθεν εἰς Φλωρεντίαν καὶ τέλος εἰς Ῥώμην, ἐνθα ἔμεινε ἐκπληκτὸς ἐπὶ τοῖς ἀριστουργήμασι τῆς τέχνης· "Εἶδον τὰ ἔργα τοῦ Ραφαῆλ καὶ τοῦ Μιχαῆλ Ἀγγέλου, ἔγραψεν ἐκ Ῥώμης πρὸς φίλον του ἐν Πετροπόλει, εἶδον τὰ θαυμάσια ἔργα ὅλα. Ἐνώπιον τῶν μεγάλων τούτων ἔργων πόσον αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος τὴν σμικρότητά του! . . . Ἐνταῦθα ἡ ἡμέρα ἀναλογεῖ πρὸς ἔτος ὀλόκληρον . . . Ἐνταῦθα ὡς μέλισσα ῥοφᾷ τὸ μέλι τοῦ καλλίτερου τῶν ἀνθρώπων." Δὲν ἐβράδυνεν ὁ Αἰθαζώβσκις νὰ γείνη γνωστὸς ἐν Ἰταλίᾳ, ἀφ' οὗ μάλιστα ἐξέθεσεν ἐν Ῥώμῃ τρεῖς τῶν ὀφθαλμολογῶν εἰκόνων του, τὴν "Τρικωμίαν", τὸ "Χάος", ὅπερ ἠγγράσεν αὐτὸς ὁ Πάπας διὰ τὴν μεγάλην τοῦ Βατικανοῦ αἰθούσαν, καὶ "τὸν λιμένα τῆς Νεαπόλεως", εἰκόνα ἀγορασθεῖσαν ἀντὶ ἀδράς τιμῆς παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Νεαπόλεως, ὅστις καὶ προσεκάλεσε τὸν καλλιτέχνην εἰς Νεάπολιν ὅπως τὸν ἴδῃ καὶ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτοῦ. Τὸ "Χάος" εἶναι εἰκὼν πρωτότυπος, δι' ἣν ἐνεπνεύσθη ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καὶ ἧτις ἐχάραξε νέαν ὁδὸν. Τῷ 1842 μετέβη εἰς Βενετίαν, ἐνθα ἐζωγράψισε τὴν "Νύκτα τῆς πανσελήνου", εἰκόνα ἐπισύρασαν τὸν θαυμασμὸν τοῦ κοινῶ, ἣν ἐδώρησεν εἰς τὸ ἀρμενικὸν μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, ἐνθα ὁ ἀδελφὸς του, ὁ ἀρχιερεὺς, ἐσπούδαζε. Τῷ 1843 εὐρίσκατο ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Λονδίῳ, καὶ τῷ 1844 διαταγῇ τοῦ αυτοκράτορος Νικολάου συνώδευσε τὸν μέγαν δαῦκα Κωνσταντῖνον εἰς τὴν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν περιοδείαν του. Ἡ περιοδεία αὕτη, καθ' ἣν ἐπεσκέψθη τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὰ παραλία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τὴν Ἑλλάδα, τὰς νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους, ὅπῃρξε διὰ τὸν νέον ζωγράφον διδασκωτικὴ, καὶ πλείστα ὅσα ἦσαν τὰ σχέδια, δι' ὧν ἐπλούτισε τὴν συλλογὴν του. Οὕτως ἐργαζόμενος ἀόκνως ὁ Αἰθαζώβσκις κατόρθωσεν ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν νὰ ἐκτελέσῃ 500 εἰκόνας, κατόρθωμα ὄντως καταπληκτικὸν, καὶ τῷ 1847 διορίσθη παρὰ τοῦ αυτοκράτορος Νικολάου, τοῦ γενναίου αὐτοῦ προστάτου, καθηγητῆς τῆς Ἀκαδημίας τῆς Πετροπόλεως, ἀξίωμα ὑψηλόν, οὗ τὸν τίτλον μέχρι σήμερον φέρει.

Τῷ 1848 ἐνυμφεύθη ὀφθαλμολογῶν Ἀγγλίδα, τὴν δεσποσύνην GRAVES, εὐρισκομένην ἐν Θεοδοσίᾳ χάριν τῶν θαλασσιῶν λουτρῶν καὶ ἐκπαιδευθεῖσαν ἐν τῷ γνωστῷ τῆς Ὀδησσοῦ παρθεναγωγείῳ. Ἐν Θεοδοσίᾳ κατὰ τὸ πρῶτον τοῦ γάμου του ἔτος ἐζωγράψισε τὴν θαυμασίαν εἰκόνα, "Τὸ ἔννατον Κῶμα", ἧτις εἶναι τὸ ἀριστοῦργημά του, καὶ ἧτις μόνη ἔχει νὰ δοῦσά ἕνα καλλιτέχνην.

Ἐν καιρῷ τοῦ κριμαϊκοῦ πολέμου ἡ ἐπιμέλειά του ὑπῆρξεν ἀξιοθαύμαστος· πλείστα ὅσα ἐπεισόδια τοῦ καταπληκτικοῦ ἐκείνου πολέμου τῷ ἐνεπνευσαν εἰκόνας ὀφθαλμολογῶν, ἃς πᾶσας ἠγγράσεν ὁ αυτοκράτωρ Νικόλαος, ἀνταμείψας γενναίως τὸν καλλιτέχνην. Ἐν τοῖς ἔτεσι 1866—69 ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης καὶ τὰ κατορθώματα τῶν ἀτρομήτων τῆς νήσου ἐκείνης κατοίκων ἐνεθουσίασαν τὸν ζωγράφον, καὶ δώδεκα αὐτοῦ εἰκόνας, παριστώσαι ἐπεισόδια τῆς μακρᾶς ἐκείνης πάλης, ἐξετέθησαν ἐν Ὀδησσοῦ ὑπὲρ τῶν πασχόντων Κρητῶν. Διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης κατόρθωσεν τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος Στέφανος Πάλλης καὶ ὁ ἰατρὸς Κύριος Πελοπίδας Λάτρης (γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Αἰθαζώβσκι), ν' ἀποστελῶσιν εἰς τὴν κεντρικὴν τῶν Κρητῶν ἐπιτροπὴν πλεόν τῶν 25 χιλιάδων ἀργυρῶν ρουβλίων. "Ὅτε ἡ ἐν Ὀδησσοῦ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπιτροπὴ παρουσιάσθη εἰς τὸν Αἰθαζώβσκι, ὅπως τὸν εὐχαριστήσῃ, ἀπήντησεν οὕτως· "Δεκαετῆς καὶ δωδεκαετῆς ὦν ἀντέγραφα ἀτέχνως τὰς εἰκόνας τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ὑμῶν ἀγῶνος, τοῦ Κανάρη, τοῦ Μιαούλη, τῆς Μπουμπουλίας κ. ἄλ. Τὰ θαυμάσια αὐτῶν κατορθώματα διήγειρον ἐν ἐμοὶ τὸν πόθον νὰ ἀπεικονίσω ναυμαχίας, θηλάσσαν καὶ πλοῖα· σήμερον λογιζομαι εὐτυχῆς δυνάμενος καὶ ἐγὼ νὰ συνετέλω κατὰ τι εἰς ἀνακούφισιν ἀνδρῶν, ἀδελφῶν καὶ ἀπογόνων τῶν αἰδιμῶν

ΑΙΘΝ ΓΑΜΒΕΤΤΑΣ.

ἐκείνων ἡρώων." Ἐκ τῶν κρητικῶν τούτων εἰκόνων αἱ μὲν ἐπωλήθησαν ἐν Ὀδησσοῦ, αἱ δὲ ἐν Μόσχῃ καὶ Πετροπόλει. Μίαν αὐτῶν ἰδὼν πρὸ τινος ὁ ἦρωος τῆς Κρήτης Χατζῆ Μιχάλης ἐν τῇ ἐν Ἰάλτῃ τῆς Κριμαίας οἰκίᾳ τοῦ ἱατροῦ κ. Λάτρης συνεκινήθη μέχρι δακρύων.

Διαμείνας ἐπανειλημμένως ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὁ Αἰθαζώβσκις μετέβη πάλιν εἰς τὴν πατρίδα του, τὴν Θεοδοσίαν, ἐνθα τῷ 1880, τῇ ἡμέρᾳ τῶν γενεθλίων του, ἐνεκαίνισθη ἐπισημῶς ἡ μεγαλοπρεπὴς αἰθούσα τῆς ἐκθέσεως, ἣν ἰδίᾳ δαπάνῃ ἀνήγειρε καὶ ἐδώρησε τῷ δήμῳ, ὅπως ἐν αὐτῇ σπουδάζωσιν ἀνέτως οἱ τῆς ζωγραφικῆς μαθηταί. Ἡ πόλις τῆς Θεοδοσίας, θέλουσα νὰ δηλώσῃ τῷ ἐξόχῳ ὀφθαλμολογῶν τῆς ἐξέδωκε ψήφισμα, δι' ὃ ἀ.) ὀνομάζει αὐτὸν πρῶτον ἐπίτιμον πολίτην τῆς, β.) ὀρίζει, ὥστε ὁ λόφος, ἐφ' οὗ ἀνηρέθη ἡ αἰθούσα, νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα

αὐτοῦ, γ.) ἡ ὁδὸς, ἡ ἄγουσα ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως πρὸς τὴν ἀρχαίαν πατρικὴν οἰκίαν του νὰ κληθῇ ὁδὸς Αἰθαζώβσκι, καὶ δ.) ἡ λεωφόρος, ἡ πρὸ τῆς σημερινῆς οἰκίας του νὰ ὀνομασθῇ ἀπὸ τοῦδε λεωφόρος Αἰθαζώβσκι.

Οὕτως ἐτίμησεν ἡ πόλις τῆς Θεοδοσίας τὸ ἔσοχον αὐτῆς τέκνον. Ἐφέτος ὁ Αἰθαζώβσκις μετέβη διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Σμύρνην καὶ ἐκείθεν εἰς Ἀθήνας, ἐνθα εὐρίσκαται καθ' ἣν ὄραν χαράττομεν τὰς γραμμὰς ταύτας· σκοπεῖ δὲ νὰ διαχειμάσῃ ἐν Ἰταλίᾳ. Λέγεται ὅτι ὑπεσχέθη εἰς τὸν γαμβρὸν του, κ. Πελοπίδαν Λάτρην, νὰ δωρήσῃ μίαν τῶν μεγάλων αὐτοῦ εἰκόνων τῷ Πολυτεχνείῳ τῶν Ἀθηνῶν εἰς ἐνδειξιν σεβασμοῦ πρὸς τὴν χώραν ἐκείνην, ἐν ἣ αἱ ὀφθαλμολογῶν τέχνηται ἔλαβον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐπίδοσιν λαμπρῶν τοσοῦτον.

ΤΟ ΔΣΜΑ ΤΟΥ ΧΙΑΒΑΘΑ.

(συνέχεια· ἄρα προηγ. τεύχος.)

Ταῦτα εἶπε, κ' ἐν τῷ ἄμα
Κατὰ γῆς οἱ στρατιῶται
Ἐβήσαν τὸ ἐνδομά των
Καὶ τὴν δερματίνην κάππαν,

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐξῆλθον
Καθαροὶ οἱ στρατιῶται,
Κ' ἔθαψαν τὰ ῥοπαλά των
Καὶ τὰ δπλα εἰς τὴν ὄχθην.

Κ' ἐν οἰγῇ οἱ στρατιῶται
Θραύσαντες ἀπὸ τοῦ θράχου
Λίθου τμήματα κοκκίνου,
Ἐκαμαν καπνοσωλήνας,

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΝΕΜΟΙ.

Ἔφη, ἔφη ὁ Ζέφυρος μας,
Ὁ ἀτρόμητός μας ἦρως!
Ἐκραζον οἱ στρατιῶται,

Ζέφυρος, ὁ μέγας ἦρως,
Εἶχε κλέψει τὸν ζωστήρα
Τῆς μεγάλης Ἄρκτου, ἦτις
Τῶν λαῶν ὁ τρόμος ἦτο.

Λάθρα, λάθρα πλησιάζει
Πρὸς τὸ φοβερὸν θηρίον,
Ὡστε καὶ σχεδὸν τὸν φάουον
Οἱ μεγάλοι ὄνυχές του,

Ἐπείρω τῶν ὀπίων
Τῶν στοργιγύλων τοῦ θηρίου,
Ἐπείρω τῶν ὀμμάτων
Τῆς ἀποτροπαιῆς Ἄρκτου,

Τὸ πολεμικὸν του οὐρεῖ
Ῥόπαλον ὁ νέος ἦρως,
Καὶ κραυγὴν ὄρειαν θάλλων,
Τὴν πολεμικὴν κραυγὴν του,

Φοβερὸν, ἡγρωμένον
Ἐξουπᾷ εὐθὺς τὸ τέρας·
Πλὴν τὰ γόνάτα του τρέμουον
Καὶ μουγκρίζει καὶ γογγύζει,

Ἔϊσαι ἄνθρωπος, ὦ Ἄρκτη!),
Καὶ γογγύσεις καὶ φωνάζεις,
Ὡς γυνὴ δειλὴ, ἀθλία.
Ἐγθρικά, καλῶς γνωρίζεις,

Ταῦτα λέγει καὶ ὀφθαίει
Νῦν ὁ Ζέφυρος ἐκ νέου
Τὸ ὀγκώδες ῥοπαλὸν του,
Καὶ κτυπᾷ τὴν Ἄρκτον πάλιν

Ἔφη ὁ Ζέφυρος μας, ἔφητο!
Ὁ λαὸς φωνάζει ἐνθους.
Ζέφυρος, σὺ εἶσαι πλέον
Ὁ ὑπέρτατος μονάρχης

Ὅπως ἐξελέχθη τότε
Ἄρχων τῶν ἀνέμων ἑλων

*) Ἔϊσαι ἄνθρωπος, ὦ Ἄρκτη." Τὸ ἀνέχδοτον τοῦτο
ἐλήφθη ἐκ τινος διηγήματος τοῦ HECKEWELDER περὶ
τῶν Ἰνδικῶν φυλῶν, ἐν ᾧ περιγράφει Ἰνδὸν κυνηγὸν
ὀμιλοῦντα πρὸς ἄρκτον. Ἦσαν παρῶν, λέγει, ἔταν

Ζέφυρος, ὁ ἀρκτημάχος,
Εἰς τὰ τέκνα του δωρήσας
Τοὺς λοιποὺς ἀνέμους ἑλους·
Ὅπως εἶδωκε τὸν ἔθρονον

Νέος ἦτο καὶ ὠραῖος
Ὁ Βαβυώνης, ὁ κυριζων
Τὴν πρωΐαν, ὁ τὰ σκότην
Μὲ τὰ ἀργυρᾶ του θέλη

Μόνος ἦτο κ' ἐπιπνῶτο
Εἰς τοῦ οὐρανοῦ τὰ ὄψη,
Ἄν καὶ τὰ πτηνὰ τῷ ψάλλουον,
Καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς τὰ ἄνθη

Πλὴν πρωΐαν τινὰ ἐθέλων
Πρὸς τὴν γῆν, ἐν ᾧ ἀκόμη
Τὸ χωρίον ἐκοιμᾶτο,
Καὶ τὸν ποταμὸν ὀμίχλη

Καὶ ἠγάπησε τὴν κόρην
Τὴν ἐγκαταλειμμένην,
Ἦτις μὲ καρδίαν πόθον
Ἐπερίμενε τὸν φίλον.

Ὁ Βορρᾶς δὲ, ὁ ὄργιλος,
Ὁ τραχὺς Καθιδονόκας,
Ἐν τῷ μέσῳ λευκῶν πάγων
Καὶ χιόνος ἐκατοῖται,

Τὸ φθινόπωρον τὰ φύλλα
Μὲ χρωματισμὸν ποικίλον!
Ὅπως εἶν' ὁ τὰς κηράδας
Τῆς χιόνος ἀποστέλλων,

Ὁ Βορρᾶς ἡγρωμένους
Ἐξελθὼν ποτε τοῦ ἄντρου,
Τοῦ ἐν μέσῳ τῶν χιόνων,
Περιέτρεχε τὴν χώραν

Ἐκεῖ δὲ ἐν μέσῳ χόρτων
Καὶ καλᾶμον εἶδεν αἴφνης
Μικρὸν ὄντην, τοὺς ἰχθύας
Σύροντα ἐντὸς δικτύου,

Ἔτις τολμᾷ μ' ἀπειθήσει;
Ὁ Βορρᾶς ὄργιλος κράξει·
Τίς τολμᾷ ἐδῶ νὰ μὲνη,
Ἄφ' οὗ πλέον καὶ αἱ χῆνες

Κ' ἦλθεν ὁ Βορρᾶς τὴν νόκτα
Πρὸς τὸ οἶκημα τοῦ ὄντου,
Καὶ σπερσῶον τὰς χιόνους
Καὶ συρίζων μετὰ λύσσης

Πλὴν ὁ ὄντης δὲν ποιεῖται,
Εἶν' ἀμέριμος ὁ ὄντης.
Ὅσ' οἱ μῆνες τοῦ χειμῶνος
Τόσους ἔχει σωροὺς ἐύλων

Ὁ Βορρᾶς εἰσῆλθε τότε
Εἰς τὸν οἶκον μαριώδης.
Τὸν ἐνόησεν ὁ ὄντης
Ἐκ τοῦ ψύχου, ἔπερ αἴφνης

Ὅπως εἶναι τῶν ἀνέμων
Ἦ τετράς κεχωρισμένη·
Καὶ οἱ παῖδες τοῦ Ζεφύρου
Ὅπως ἔλαβον τὴν θέσιν

Ὅταν τήκωνται τὸ ἔαρ
Τὸ λευκὸν τρυπῶσαι στρώμα.

Μὴ δυνάμενος ὡς τέλος
Ὁ Βορρᾶς νὰ ὑποφέρει
Τὴν θερμότητα τῶν ἐύλων
Καὶ τὸ ἐβουμον τὸ ἄσμα

Καὶ ἐξῆλθεν ἐν τῷ ἄμα
Ὁ ἀτρόμητος ὁ ὄντης,
Τὸν Βορρᾶν νὰ καταβάλλῃ,
Τὸν θραυὸν ἐγθρόον κ' αὐθάδη.

Ἐκατοῖται Σαβονδόσης
Ὁ παχὺς, νοθρὸς καὶ χαῦνος
Κάτω κάτω πρὸς τὸν νότον,
Εἰς τὴν χώραν τοῦ ἡλίου

Ἐκατοῖται Σαβονδόσης
Ὁ παχὺς, νοθρὸς καὶ χαῦνος
Κάτω κάτω πρὸς τὸν νότον,
Εἰς τὴν χώραν τοῦ ἡλίου

Ἐκατοῖται Σαβονδόσης
Ὁ παχὺς, νοθρὸς καὶ χαῦνος
Κάτω κάτω πρὸς τὸν νότον,
Εἰς τὴν χώραν τοῦ ἡλίου

Ὁ καπνὸς τῆς σύριγγος του
Κατεπλήρου τὸν αἰθέρα
Μὲ ὀσμὴν λεπτὴν, γλυκεῖαν·
Ἦ πνοὴ του καὶ τὰς λίμνας

Νότε ἄφροντι καὶ χαῦνε!
Μίαν μόνην ἢ ψυχὴν του
Εἶχε μέριμναν καὶ μίαν
Ἦ ζωὴ αὐτοῦ φροντίδα.

Καθ' ἐκάστην πλήρης πόθου
Ἐβλεπε τ' ὠραῖον πλάσμα

Ὁ θραυόπους Σαβονδόσης·
Καθ' ἐκάστην καὶ ἔρωε,
Ἦ θερμὴ ἐπιθυμία
Τῷ κατέφλεγε τὸ στήθος.

Πρὸς βορρᾶν στραφεὶς πρωΐαν
Εἶδε τὴν χρυσὴν τῆς κόμην
Ἄπαστραπτουσαν μακρόθεν·
Ἄδελφὲ Καθιδονόκα,

Ταῦτα ἔλεγεν ὁ Νότος
Γοερῶς ἐκφράζων αὐτῷ
Τῆς καρδίας του τὸν πόνον.
Καὶ ἐκαπέα ἢ πνοὴ του

Σαβονδόσ' ἠπατημένε!
Δὲν ἦτο γυνὴ, ἦν εἶδες·
Ὅστε κόρη, ἦν ἠγάπας·
Ἦτο πλάσμα φαντασίας,

Ὅπως εἶναι τῶν ἀνέμων
Ἦ τετράς κεχωρισμένη·
Καὶ οἱ παῖδες τοῦ Ζεφύρου
Ὅπως ἔλαβον τὴν θέσιν

(ἀπολουθεῖ.)

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Ἦ καλλιτέρα κυβέρνησις δὲν εἶναι ἢ καθι-
στώσα τοὺς εὐτυχιστέτους ἀνθρώπους, ἀλλ' ἢ
καθιστώσα μεγαλειέτερον ἀρθεῖον εὐτυχῶν.

Ἐὰν ἦναι ἀληθές, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί, ὅτι
ἢ τέχνη τοῦ εὐδαιμονεῖν συνίσταται εἰς τὸ νὰ
λησημονή τις ἑαυτὸν, ἐπιλογητέον ὅτι συνίσταται
καὶ εἰς τὸ ταῖναι πρὸς τέρμα ἀντάξιον τῆς δρα-
στηριότητος ἡμῶν.

Ἐπιφανερα, ἄρα ἐξήσα. Τοῦ αὐτοῦ.

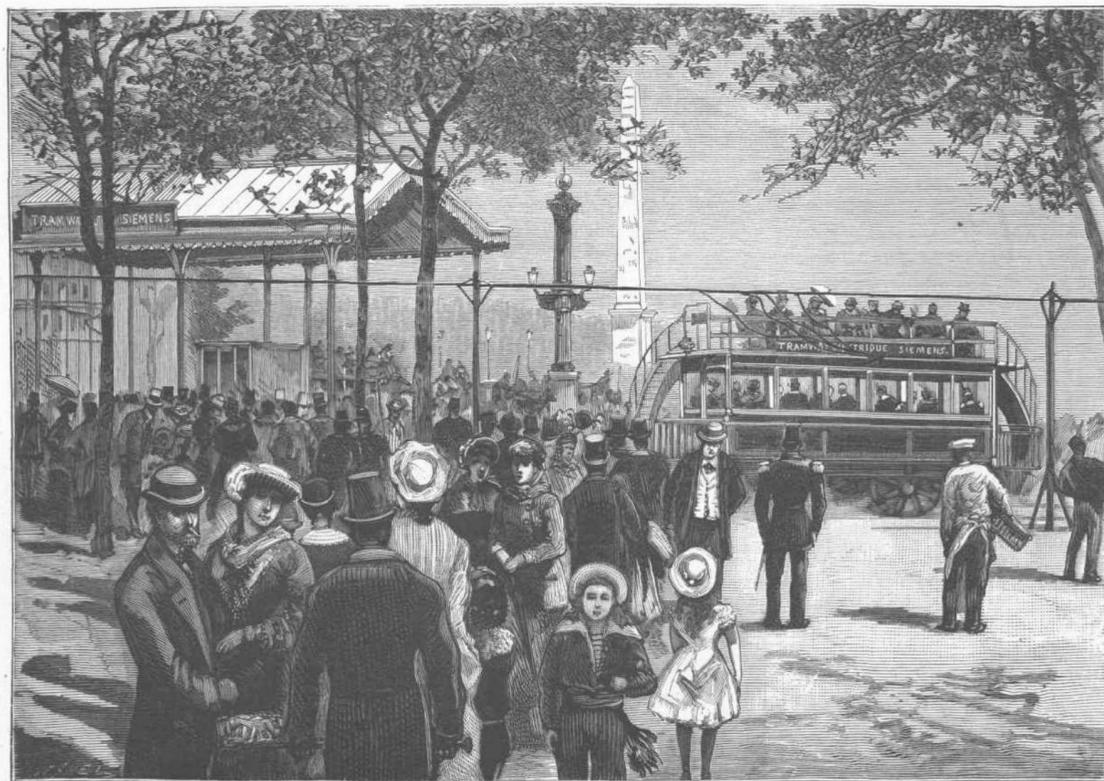
Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ.

Πρό τριών ημερών
ἐκηρύχθη ἐν Παρι-
σίοις ἡ λήξις τῆς ἐκ-
θέσεως ταύτης, ἥτις
εἰς τόσον μέγαν βαθ-
μὸν ἐφείλκυσε τὴν
περιέργειαν τοῦ κοι-
νοῦ. Ἡ ἐκθεσις ἦτο
ἐπιχειρήσις ἰδιωτικῆ
καὶ ἀφίνει κατὰ τοὺς
ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς
καθαρὸν κέρδος 400
χιλιάδων φράγκων. Ἐ-
πειδὴ δὲ ἐκ τῶν προ-
τέρων πᾶσα προκύ-
πτουσα ὑπέρβασις εἶχε
προσδιορισθῆ ὑπὲρ ἐπι-
στημονικοῦ τινος σκο-
ποῦ, ἡ ἐπὶ τῆς ἐκ-
θέσεως ἐπιτροπὴ ἀπε-
φάσισε νὰ συστήσῃ
διὰ τοῦ ὑπολειφθέντος

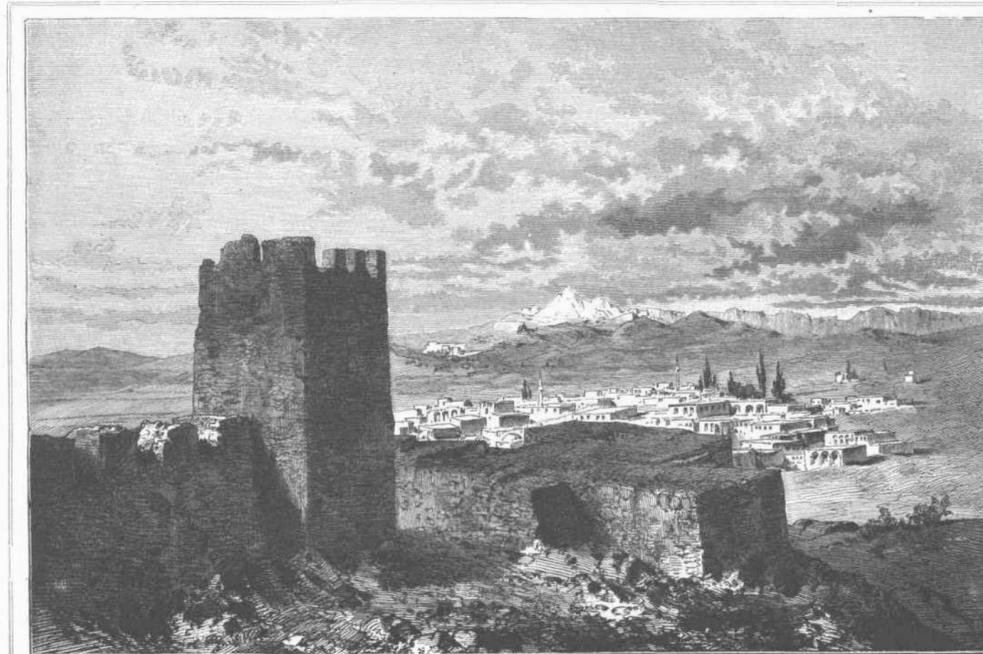

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΙΒΑΖΩΒΣΚΗΣ.

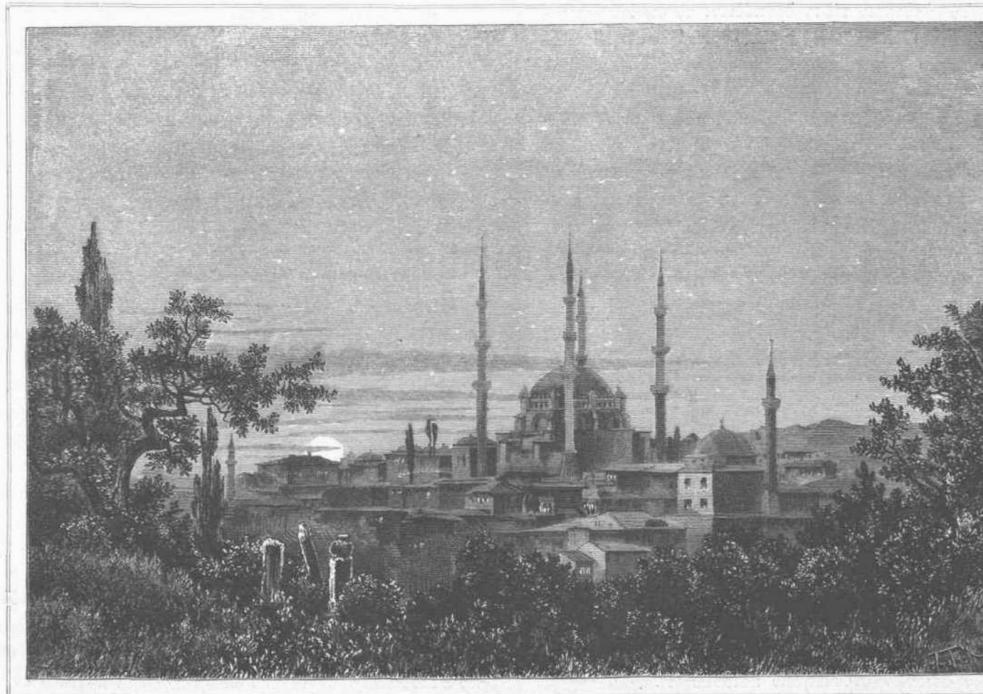
τούτου ποσοῦ ἐν Πα-
ρισίοις ἐργαστάσια
πρὸς ἠλεκτρικὰ πει-
ράματα, τὰ ὅποια ἔσον-
ται προσιτὰ παντὶ τῷ
ἐνδιαφερομένῳ ὑπὲρ
τῆς ἀναπτύξεως τοῦ
οὐσιώδους τούτου κλά-
δου τῶν φυσικῶν ἐπι-
στημῶν. Τὰ μάλιστα
ἐνδιαφέρουσαι θὰ ᾔναι
αἱ διάφοροι ἐκθέσεις
περὶ τῶν ἐν καιρῷ
τῆς ἐκθέσεως γενο-
μένων καὶ κατόπιν
ἀκόμη γεννησμένων
πειραμάτων. Δι' αὐ-
τῶν ἡ ἐπιστήμη κά-
μνει μέγα βῆμα εἰς
τὰ πρόσω.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ.

Η ΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ.

ΤΟ ΤΖΑΜΙΟΝ ΣΕΛΙΜ Β'. ΕΝ ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΕΙ.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ.

(Μετὰ εἰκόνας, ἕρα σελ. 216.)

Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἅμα ἡ ἐπιστήμη ἤρξατο ἐφαρμοζοῦσα τὸν ἠλεκτρισμὸν εἰς τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας, ἐγένετο καὶ ἀκέφιστος περὶ χρῆσιμοποίησιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πολυδαπάνου καυσίμου ὕλης εἰς τοὺς σιδηροδρόμους καὶ τῶν οὐχὶ ὀλιγώτερον δαπανηρῶν ἵππων εἰς τοὺς ἵπποσιδηροδρόμους. Δοκιμαὶ πολλαὶ ἐγένοντο καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ, πλὴν μέχρι τοῦδε αἱ δοκιμαὶ αὐταὶ ἦσαν ὄχι νηπιώδεις. Ἐσχάτως μόνον φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα θάινει πρὸς τὴν τελικὴν αὐτοῦ λύσιν. Ἡδὴ καὶ ἐν Βερολίῳ καὶ ἐν Παρισίοις ἐσυστήθησαν ἠλεκτρικοὶ σιδηροδρόμοι, οἵτινες, ὡς πρᾶγμα νεοφανές, ἐλκύνουσιν εἰς ὕψιστον βαθμὸν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινού. Τὸ πρὸς τοῦτο τεθὲν εἰς ἐνέργειαν σύστημα εἶναι ἐπινοήσις τοῦ διαπρεποῦς μηχανικοῦ SIEMENS, ὅστις ἔδωκεν, ἐν Γερμανίᾳ τοῦλάχιστον, τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τοὺς ἠλεκτρικοὺς σιδηροδρόμους.

Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παριστᾷ τὸν μικρὸν ἠλεκτρικὸν σιδηροδρόμον, ὅστις ἐν Παρισίοις μεταφέρει τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς "Πλατείας τοῦ ἀστέρος" μέχρι τοῦ μεγάρου τῆς Ἐκθέσεως, διάστημα 1/2 ἀγγλικῶν μιλίων περίπου, ὅπερ διανύει εἰς ὀλίγα δευτερόλεπτα. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ δοκιμαὶ αὐταὶ (διότι τὸ στάδιον εἶναι ἀκόμη τὸ δοκιμαστικόν) δὲν θὰ περιορισθῶσιν εἰς τοῦτο μόνον, ἀλλ' ὅτι συντόμως ὁ ἠλεκτρισμὸς θέλει παραγωνίσει τὸν ἀτμὸν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους ἐν γένει. Οἱ ἐξωχότεροι μηχανικοὶ τῶν χρόνων ἡμῶν ἀμιλλῶνται ὅπως ἐφεύρωσι σύστημα δυνάμενον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἀτμὸν καὶ ἐφαρμόσωσι τὸν ἠλεκτρισμὸν εἰς τὰς βιωτικὰς ἡμῶν ἀνάγκας. Οὕτως ὑπεβλήθησαν ἤδη συστήματα ἠλεκτρικῶν γραμματοκιβωτίων, ἠλεκτρικῶν σημάτων, ἠλεκτρικῶν μαγειρείων. Τὸ μέλλον τοῦ ἠλεκτρισμοῦ προοιωνίζεται ὑφ' ὅλης τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν.

Η ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ ΕΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΙ.

(Μετὰ εἰκόνας, ἕρα σελ. 217.)

Τὸ ὁροπέδιον τῆς Καππαδοκίας ὕψεται παρὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ Ἄλως ὄχθην. Τὸ εὐρότατον τοῦτο ὁροπέδιον, τὸ ὅποιον βορειοδυτικῶς μὲν τοῦ Ταύρου, δυτικῶς δὲ τοῦ Ἀντιταύρου ἐκτείνεται, περιλαμβάνει τὴν ὅλην μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὁρέων καὶ τοῦ Ἄλως ἔκτασιν.

Ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τοῦ ὁροπέδιου τούτου ἐγείρεται 3840 μέτρα ὕψηλόν τὸ ἐδοξαμένον ἡφαίστιον, ὁ Ἀργαῖος, οὗ ὁ κρατὴρ περικαλύπτεται ὑπὸ παχυτάτων στρωμάτων χιόνος.

Τὸ θέαμα τὸ παρουσιαζόμενον ἐνταῦθα εἰς τὸν ἀντικρὺζοντα τὸν κρατῆρα ὀδοιπόρον εἶναι ὄχι ἐκτακτὸν· ἐν σεληναίᾳ νυκτὶ φαίνεται μακρόθεν ἡ ὅλη χώρα ὡς πεπληρωμένη μεγάλων λευκῶν ναῶν μὲ ἀναρίθμητα κωδωνοστάσια, αἱ δὲ ὄπισθεν σειραὶ τῶν ὁρέων φαίνονται ὡς συνοδεῖται γιγαντιαίων καλογήρων, θαινόντων διὰ ἀπεράντου λαθυρίνου, ἔνθα οὔτε ἴχνος θάμνου οὔτε ἴχνος χόρτου διακρίνεται· τὸ ἔδαφος τρύζει ὑπὸ τὰ πέταλα τῶν ἵππων ὡς ἐπὶ πεπηγμένης χιόνος, καὶ ὅμως τὴν ψυχρὰν ταύτην καὶ μονότονον φύσιν πόσον μαγευτικὴ καὶ στιλπνὴ περικαλύπτει οὐρανός!

Οἱ ὄρεινοὶ οὗτοι κῶνοι εἶναι παραδόξως κοῦφοι ἐσωτερικῶς περιέχοντες οἰκήματα δίπατα καὶ τρίπατα, κλίμακας, στοάς. Τὰ σπήλαια ταῦτα φέρουσι πολλαχῶς ἴχνη μεγάλων καταστροφῶν, ἐπενεχθεισῶν ὑπὸ τῶν διαφόρων θαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν. Ἐν τινὶ τῶν σπηλαίων τούτων σώζεται ἀκόμη κολοσσαῖον ἀγάλμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καθημένου ἐπὶ θρόνου, ἐν ἑτέρῳ δὲ τῆς Παναγίας κρατούσης ἐν χερσὶ τὸν Σωτῆρα. Φαίνεται ὅτι ἐντὸς τῶν εὐρυχωρῶν τούτων σπηλαίων, τὰ ὅποια θεαίως εἰσὶν ἀρχαῖότατα, ἐκρύπτοντο οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ τῆς Καππαδοκίας, φεύγοντες τὰς καταστροφικὰς τῶν Ἀσσανῶν δορυκτικῶν καταδιώξεις.

Ἡ ἀρχαιοτάτη τῆς Καππαδοκίας πρωτεύουσα εἶναι ἡ Καισάρεια, κειμένη εἰς ἀπόστασιν δύο ὥρων ἀπὸ τοῦ Ἀργαίου ὄρους.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἡ πόλις ἐκαλεῖτο Μάζακα ("Μάζακα πρὸς τῷ Ἀργαίῳ." Στραβῶν), καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἦτο γνωστὴ καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς εἰς αὐτήν. Ὅτε δὲ ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος ἡ Καππαδοκία ἐγένετο Ῥωμαϊκὴ ἐπαρχία, ἡ πόλις ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς Καισαρείας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἡ Καισάρεια κατέστη τὸ μῆλον τῆς ἐριδος μεταξὺ τῆς Ῥώμης καὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ ἀντιπάλων τῆς κυρίως δὲ τῶν Σασανιδῶν, οἵτινες καὶ ἐδήλωσαν αὐτὴν πυρὶ καὶ αἰδήρῳ. Ὅτε δὲ ὁ αὐτοκράτωρ Οὐάλενς ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτῇ τὸν Ἀρβιανισμὸν εὐρὴν ἐνταῦθα πειρατωδῆ ἀνίστασιν, ἦν ἀποτελεσματικῶς ὑπεξέκαθεν ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας Βασίλειος. Ὁ Ἰουστινιανὸς συμπάθων πρὸς τὴν πόλιν ταύτην, τὴν ὠχύρωσε δυνάτως καὶ τὴν κατέστησεν ἰσχυρὸν τὸ κράτους τοῦ προπύργιον πρὸς ἀνατολάς.

Καὶ σήμερον ἀκόμη ἡ Καισάρεια εἶναι πόλις σημαντικὴ περιέχουσα ἐξήκοντα χιλιάδας κατοίκων. Ἐκτισμένη ὑπὸ μαύρης λάσπης καὶ περιστοιχισμένη ὑπὸ ἐρειπίων, παρουσιάζει θέαν μελαγχολικὴν ἐσωτερικῶς, ἔξωθεν ὅμως εἶναι ἀρκούντως γραφικὴ, ὡς φαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι αὐτῆς, ἣν σήμερον δημοσιεύομεν. Τὸ σημερινὸν τουρκικὸν φρούριον εἶναι τμήμα τοῦ ἀρχαίου φρουρίου, τοῦ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἀνεγερθέντος. Εἶναι δὲ ἡ Καισάρεια ἔδρα πασᾶ διοικητοῦ, οὗ ἡ ἐπαρχία περιλαμβάνει ὅλην σχεδὸν τὴν Καππαδοκίαν. Ἐν τῶν περιεργότερων μνημείων τῆς πόλεως εἶναι τὸ κολοσσαῖον τζαμίον, οἰκοδόμημα ἀξιοθέατον καὶ διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν αὐτοῦ καὶ διὰ τὰ ποικίλα κοσμήματα. Ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀποκέντρῳ ταύτῃ τῆς Ἀσίας πόλει ὁ Ἑλληνισμὸς, τὸ ἀκόμητον τοῦτο στοιχεῖον, ἔχει ζωὴν, ἀπόδειξις εἶναι τὸ ἐνταῦθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν συστημένον ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ ἡ γνωστὴ τῶν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ Ἑλλάδι καὶ ἐν ταῖς ἐν Εὐρώπῃ ἑλληνικαῖς ἀποικιαῖς ἀποκατεστημένων Καισαρέων φιλοπατρία.

ΤΟ ΤΣΑΜΙΟΝ ΣΕΛΙΜ Β'. ΕΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΙ.

(Μετὰ εἰκόνας, ἕρα σελ. 217.)

Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο τζαμίον, ἔργον τοῦ διασήμου ἀρχιτέκτονος Σινάν (ὃν ἀντιποιοῦνται οἱ Τοῦρκοι, ὅστις ὅμως ἦτο Ἕλληνας), φ' ὀφείλεται καὶ τὸ ἕτερον λαμπρὸν τῆς Τουρκίας οἰκοδόμημα, τὸ τζαμίον τοῦ Σουλεϊμάν Α', τοῦ μεγίστου πάντων τῶν Ὀσμάνιδων, εἶναι κατὰ πόδας τινὰς ὑψηλότερον τοῦ περιφήμου ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὕψεται ὡς ἄσας ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκ τοῦ μέσου συγκεχυμένου σωροῦ ταπεινῶν κεχρωματισμένων οἰκιῶν καὶ κατὰ τὴν διασταύρωσιν ὁδῶν στενῶν καὶ ῥυπαρῶν, ὑπερήφανον ἐν τῷ μεγεθῇ καὶ τῇ εὐτόλμῳ αὐτοῦ μορφῇ. Τέσσαρες ἑλαφροὶ καὶ ὑψηλοὶ μιναρέδες περικυκλοῦσι τὸν εὐρὸν θόλον, ὅστις ἐσωτερικῶς ὑποστηρίζεται ὑπὸ ὀκτὼ μεγάλων λιθίνων κιόνων.

Πρέπει νὰ εὐρίσκηται τις ἐντὸς τοῦ εὐρουχώρου τζαμίου καθ' ἣν στιγμήν ὁ ἥλιος ἐν τῇ δύσει χύνει διὰ τῶν ἀπειρῶν τοῦ οἰκοδομήματος παραθύρων τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἀκτίνας ἐντὸς τοῦ τεμένους, ὅπως ἐνοήσῃ τὴν ὅλην ὠραιότητα τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τοῦ Σινάν. Μὴ διακρίνων τις ὡς ἐκ τοῦ ὕψους τὰ μεταξὺ τῶν παραθύρων τοιχία, νομίζει ὅτι ὁ θόλος εἶναι μεμονωμένος ἢ μετέωρος ἐν τῷ αἰθέρι. Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως, οὐδὲν διαταράττουσαν τὴν ἐντόπωσιν, ἣν ἐν τῇ ἀρμονικῇ αὐτῆς συναρμογῇ ἐμποιεῖ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς ἐκτάσεως.

Ἄν καὶ ἡ λαμπρά τῆς ὀθωμανικῆς τέχνης ἐποχὴ παύη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σουλεϊμάν καὶ οἱ χρόνοι τοῦ Σελίμ ἦναι χρόνοι παρακμῆς, μόνον τοῦτο τὸ τζαμίον τοῦτο μένει ἀφευδῆς μάρτυς τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἰκανότητος τοῦ ἀνεγείραντος αὐτὸ, καὶ τῆς προστάσιος, ἣν ὁ εἰς τὴν μέθην καὶ τὴν κραιπάλην παραδεδωμένος Σελίμ παρεῖχεν εἰς τὰς ὠραίας τέχνας. Πράγματι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Σελίμ ἐνυπήρχον αἱ δύο αὐτὰ ἀντιθέσεις, χαρακτηριστικαὶ τῆς

ἐποχῆς του. Καὶ αὐτὰ ἀκόμη αἱ κατακτήσεις τοῦ ἡγεμόνος τοῦτο ἦσαν ἔργα στιγμιαίας μάλλον ἐξάψεως ἢ ἐσκεμμένης ἐνεργείας. Οὕτως ἐκυρίευσεν τὴν Κύπρον οὐχὶ ἕνεκα τῆς σπουδαιοτάτης τῆς νήσου ταύτης γεωγραφικῆς θέσεως, ἀλλὰ — ἕνεκα τοῦ λαμπροῦ οἴνου, ὃν παράγει. Εἰς τὸν Ἰουδαῖον Ἰωσήφ Νάσσον, τὸν ἐξυμνοῦντα αὐτῷ τὸν Κύπριον οἶνον καὶ προτρέποντα αὐτὸν εἰς τὴν ἐκστρατεῖαν, εἶπε: "Σοὶ ὑπόσχομαι, ἂν πραγματοποιηθῶσιν οἱ πόθοι μου, νὰ σὲ καταστήσω βασιλέα τῆς Κύπρου". Τὸν θρίαμβον τῆς Κύπρου διεδέχθη μετ' ὀλίγου ἡ μεγάλη ἐν Ναυπάκτῳ καταστροφή, ἔνθα ὁ Ἰωάννης τῆς Αὐστρίας κατέστρεψεν ἐν τῇ πολυκρότῳ ναυμαχίᾳ ὀλόκληρον τὸν τουρκικὸν στόλον. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ὁ Σελίμ ἔκειτο πρηνῆς ὀλοφυρόμενος καὶ προσευχόμενος.

Τοιοῦτος ἦτο ὁ ἡγεμὸν οὗτος, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθη τὸ λαμπρὸν τζαμίον, τὸ ὅποιον παριστᾷ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΚ ΤΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Ο ΚΟΜΝΗΝΟΣ.

(συνέχεια· ἕρα προηγούμε. ἀριθμ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ο ΜΑΓΟΣ ΣΗΘ.

"Ο λαὸν ἔλασεν, ἡ δὲ δικὴ ἐκόμην."
ΝΙΚ. ΧΩΝΙΑΤΗΣ.

Δις δωδεκάκις ἤδη τὸ ἄστρον τῆς νυκτὸς εἶχεν ἐκτελέσει τὸν διαγραφέντα αὐτῷ κύκλον ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ πόλις τοῦ Κωνσταντίνου παρέστη μάρτυς τῶν αἰματηρῶν σκηνῶν, ἃς ἐν τοῖς προηγούμενοις ἐξεθέσαμεν κεφαλαίοις.

Ὁ ὑπὸ ἀκρατήτου φιλοδοξίας φλεγόμενος Ἀνδρόνικος ἐκάθητο ἄρχων ἀπόλυτος καὶ ἀναμφισβήτητος ἐπὶ τοῦ περιβλήπτου τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατορῶν θρόνου, ὃν διὰ σειρᾶς δόλων καὶ διὰ αἰμάτων κατέκτησεν.

Ἐν τῷ μέσῳ φαύλων κολάκων, χαμερπῶς ἐρπόντων ἐνώπιον τῆς λάμπσεως τοῦ βασιλικῶν θρόνου, ὁ Ἀνδρόνικος, ὁ ἀνδρῆς στρατιώτης, ὁ μέχρι τοῦδε τὴν θέλησιν του μόνον ἔχων τὸν πρᾶξιν του γνώμονα, δὲν ἠδυνήθη μέχρι τέλους ν' ἀποφύγῃ τὴν δηλητηριώδη τῆς κολακείας ἐπιβροχὴν καὶ ἤρξατο καὶ αὐτὸς πειθόμενος ὅτι εἶναι ὃν τι ὑπεράνθρωπον, ὅτι δι' αὐτὸν τὴν ἀκμὴν δὲν ἤθελε παρακολουθῆσαι ἢ παρακμῇ, ὅτι τέλος τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἀστέρος του οὐδέποτε ἤθελε διαδεχθῆ ἢ δύσει. Ἀνῆκεν ὁ Ἀνδρόνικος εἰς τὴν χορείαν ἐκείνην τῶν ἀνθρώπων, ὅς ἡ τῆς τύχης εὐνοια διαφθεῖρει καὶ οἵτινες ἀναλογιζόμενοι καὶ μετρῶντες τὴν ὁδὸν, ἦν ὑπὸ τῆς τύχης ἢ ὑπὸ τῶν περιστάσεων χειραγωγούμενοι διέτρεξαν, εἰς ἑαυτοὺς καὶ μόνους ἀποδίδουσι πάντα τῆς ἐπιτυχίας των τὰ ἀποτελέσματα, ἐνωῖσται φαινόμενοι καὶ ἐν αὐτοῖς ἔτι τοῖς ἀνεξαρτήτοις τῆς θελήσεώς των γεγονόσιν· ἦτο ὁ Ἀνδρόνικος ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι ἅμα εἴπωσιν: "οὕτω θέλω!" οὕτω καὶ γίνεται, καὶ οἵτινες ἐν τῷ ὑπεροπτικῷ καὶ θεβήλῳ αὐτῶν κομπασμῷ δὲν συλλογίζονται, οἱ ἀσεβεῖς, ὅτι ὑπεράνω αὐτῶν κἀθηται "Ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν", Ἐκεῖνος, ὅστις καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου βασιλέως καὶ μονάρχου τὰς τύχας ἐν χερσίν αὐτοῦ κρατεῖ.

Ἡ τύχη διὰ τῆς εὐνοίας τῆς εἶχε διαφθεῖρει τὸ προσφιλές αὐτῆς τοῦτο τέκνον. Ὁ πλάνης καὶ ἐξόριστος, αὐτὸς, ὁ τὴν ζωὴν του εἰς ἰδιότροπον μόνον καὶ δυσεξήγητον τοῦ αὐτοκράτορος Μα-

νοῦλ συμπάθειαν ὀφείλων, ἐκάθητο σήμερον ἐπὶ ἐνδόξου θρόνου καὶ ἐφόρει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του στέμμα βασιλικόν, δνειρον χρυσοῦν καὶ σπανίως πραγματοποιούμενον τσοῦτων φιλοδόξων ὑπάρξεων.

Ἐνώπιον αὐτοῦ κατέπιπτον ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον οἱ ἐχθροὶ του πάντες, καὶ αὐτοὶ οἱ τὰ μάλιστα ἰσχυροὶ καὶ ἐπίφοβοι. Ὁ Ἀνδρόνικος Λαπαρδᾶς, ὁ πιστὸς τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ φίλος καὶ στρατηγός, ὁ τοῦ νεαροῦ Ἀλεξίου ἐνθερμος ὑπερασπιστής, ὁ Λαπαρδᾶς, ὁ ἐπὶ ταῖς στρατιωτικαῖς αὐτοῦ ἀρεταῖς καὶ τῇ πολιτικῇ αὐτοῦ συνέσει ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πρωτεύουσας τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος, ὁ ἀκέραιος τὸν χαρακτήρα ἀνὴρ, ὅστις μὴ θέλων νὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὸν νέον ἡγεμόνα, ὅπως μὴ παραβῆ τὸν ὄρκον του, εἶχεν ἀποχωρήσει εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα, τὴν Ἀδριανούπολιν· αὐτὸς ὁ Λαπαρδᾶς, ὃν ὁ Ἀνδρόνικος ἐν ἐξἄλλῳ παραφορᾷ ἀδίκως στασιαστὴν ἐκήρυξε καὶ συνομώτην, ἔπεσον εἰς χεῖρας τοῦ ἀμειλίχτου βασιλέως. Προδοθεὶς ὑπὸ Κεφαλᾶ τινος, αἰσχροῦ τοῦ ἀρπαγῶς ὄργανου, ὁ ἀτρόμητος στρατηγὸς συλληφθεὶς ἐν Ἀτραμυτίῳ καὶ τυφλωθεὶς ἐβρίβθη ἐντὸς σκοτεινῆς εἰρκτῆς, ἐν ἣ καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐλειωνῶς καὶ ἀφανῶς ἐτελεύτησεν.

Δύο πόλεις, τολμήσασαι ν' ἀνισταθῶσι κατὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀγερώχου δεσπότη, ἡ Νίκαια καὶ ἡ Προῦσα, ἀλωθεῖσαι φρικτὴν ὑπέστησαν τῆς ἀντιστάσεως αὐτῶν τὴν τιμωρίαν. Μάτην ἐπροσπάθησεν ἐν Νικαίᾳ ὁ ἀνδρῆς Θεόδωρος ὁ Καντακουζηνός νὰ σώσῃ τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ ἀδυσώπητου πολιορκητοῦ· μάτην ὤρμησεν ἔνθους καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ προκινδυνεύων ζωὴν, ὅπως διὰ τοῦ ξίφους καταβρίψῃ τὸν σιδηροῦν κρίκον, τὸν περιβάλλοντα τὴν δεξιὴν πᾶσχοσαν πόλιν. Ἐν τῇ ὀρμητικῇ ἐξόδῳ πίπτει ὁ ἵππος του καὶ συμπαρασύρει ἐν τῇ πτώσει τὸν ἀτρόμητον Καντακουζηνόν, ὃν οἱ περὶ τὸν Ἀνδρόνικον πάραυτα κατακρουροῦσιν. Ἐντρομοὶ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ταύτῃ ἐξέρχονται οἱ κάτοικοι ἀσκεπεῖς καὶ ἀνυπόδητοι, ζητοῦντες ἔλεος παρὰ τοῦ νικητοῦ. Καὶ χύνει δάκρυα ὁ Ἀνδρόνικος ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν γυνῶν καὶ πειναλέων ἐκείνων γυναικῶν καὶ παιδῶν, καὶ ἡ καρδιά του φαίνεται συγκεκινημένη ἐπὶ τοῖς δεινοπαθήμασιν αὐτῶν — καὶ ὅμως ἡ ταλαίπωρος πόλις παραδίεται διαταγῇ αὐτοῦ εἰς τὸ πῦρ καὶ εἰς τὴν λεηλασίαν.

Δὲν ἦτο καλλιτέρα ἡ τύχη τῆς Προῦσης, τῆς ὀχυρᾶς καὶ εὐδαίμονος, ἐν ἣ τρεῖς μεγάλουμοι ἄνδρες διηθύνον τὴν ἀντίστασιν· ὁ νέος καὶ ζωηρὸς Θεόδωρος ὁ Ἄγγελος, ὁ ἀνδρῆς Λέων ὁ Συνέσιος καὶ ὁ ἐμβριθὴς Μανουὴλ ὁ Λαχανᾶς. Ἀλλὰ τίς τολμᾷ ν' ἀντιπαραταχθῆ κατὰ τῆς ὀρμῆς τοῦ τυχεροῦ κατακτητοῦ; Τίς ἠττηθεὶς δύναται ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀκέραιον λύσασιν τοῦ αἰμοχαροῦς ἐχθροῦ; Ἡ πόλις κυριεύεται ἐξ ἐφόδου καὶ ζῶντες πίπτουσιν οἱ τρεῖς γενναῖοι ὑπερασπισταὶ εἰς χεῖρας τοῦ Ἀνδρόνικου. Καὶ ὁ μὲν δόσμοιρος Θεόδωρος, ὁ μολὶς τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας ἐξεβλήθων, τυφλοῦται καὶ ἐκβάλλεται τῶν ὀρίων μόνος καὶ ἀόμματος· ὁ δὲ Συνέσιος καὶ ὁ Λαχανᾶς ἀπαγχονίζονται ἐπὶ τῶν περὶ τὴν πόλιν φουμένων δένδρων. Καὶ μετ' αὐτῶν ἀπαγχονίζονται οἱ τῶν Προουσαίων πρόκριτοι, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν κρέμονται ἄταφα ἀπὸ τῶν κλάδων, ὡς τὰ ἀνδρείκελα ἐκείνα, τὰ ὅποια οἱ κηπουροὶ ἀναρτῶσι πρὸς ἐκφόβισιν τῶν πετρινῶν.

(ἀκολουθεῖ.)

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΩ.

(μετὰ εἰκόνας, ἕρα σελ. 221.)

Σωματεῖον, ὅπερ ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη ληληθῶτως σχεδὸν καὶ ἄνευ πατάγου ἐκτελεῖ τὸν προορισμὸν του, ἐργαζόμενον ἀνευδῶτως ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, εἶναι ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία, ἰδρυθεῖσα ἐν ἔτει 1840 ὑπουργούντος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως τοῦ αὐτίμου Ἰακώβου Ρίζου τοῦ Νερουλοῦ.

Πολλά όφειλε η αρχαιολογία εις την εταιρίαν ταύτην, ητις καιτοι περιωρισμένα έχουσα τὰ μέσα πλείστα οσα αξια λόγου κατώρθωσεν. Αύτῃ όφείλονται αι ανά την πόλιν των Αθηνών διάφοροι ανακαλύψεις, αυτῇ η έντελής εκκαθάρσις του αρχαίου διονυσιακού θεάτρου του υπό την Ακρόπολιν, αυτῇ αι παρά τὸ Δίπυλον και τὸν Κεραμεικὸν ανασκαφαί, και πολλά άλλα αρχαιολογικά έρευναί, οὐκ ολίγον φωτίσασαι την επιστήμην. Έσχατως δὲ η εταιρία αυτη ευμοιρήσασα μέσων ήδυνήθη να επεκτείνη τὸν κύκλον των ενεργειών της και εις τὰς επαρχίας, και εν των τελευταίων και λαμπροτέρων τῆς ενεργείας ταύτης αποτελεσμάτων υπήρξεν η ανασκαφή του εν Έπιδαύρῳ αρχαίου θεάτρου, του κειμένου εντός του ιεροῦ του Ασκληπιου.

Οι αναγνώσαντες τοὺς αρχαίους συγγραφεις γνωρίζουσι πόσῃν επισιμότητα είχε τὸ παλαι τὸ ιερόν του Ασκληπιου, εν φ ανέλαμβανον την υγείαν των χιλιάδες πασχόντων δια τῆς πεποιθήσεως, ην είχαν εις την θεραπευτικὴν δύναμιν του θεοῦ τούτου τῆς Υγείας, κυρίως δὲ δια τῆς μακρᾶς και αὐστηρᾶς διαίτης, εις ην υπέβαλλον αυτοὺς οι ιερεῖς του θεοῦ, οι και ιατροὶ οντες. Συνέτεινε δὲ εις την ανάρρωσιν και τὸ υγιέστατον κλίμα τῆς χώρας και τὸ διαγῆς και ευχρημον ὕδωρ, τὸ ἐπὶ του παρακειμένου ὕδους Κυνορτιου την πηγὴν αὐτοῦ ἔχον. Γνωστὸν επίσης εἶναι οτι τὸ εν τῇ Έπιδαυρίᾳ χώρα ιερόν του Ασκληπιου ητο εν των αρχαιοτάτων εν Ἑλλάδι, ὅπερ δὲν συντελεῖ ολίγον εις την μεγάλην αὐτοῦ φήμην.

Θεὸς ἔφορος τῆς των ανθρώπων υγείας και ιατρὸς ητο ο Απολλων. Απὸ τούτου δὲ και τῆς Κορωνίδος θυγατρὸς του Φλεγύου ἐγεννήθη κατά τοὺς μύθους ο Ασκληπιός, εν ῇ χώρα ιδρύθη ὑστερον τὸ ιερόν τούτου. Απὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ονομάζεται και σήμερα εντὶ μικρᾶ κώμῃ Κορώνῃ, κειμένη μεταξὺ Λυγουριου και του ιεροῦ· τὸ δ' ἄνω αὐτῆς πρὸς ἀνατολὰς Μύρτιον ἄσος μετωνομάσθη υπό των αρχαίων ἡδη Τίθειον ἀπὸ τῆς θηλάσεως των ἐνταῦθα γενηθέντα και ἐκτεθέντα Ασκληπιὸν αἰγὸς κατά την ἐγγύριον παραόσιν, ην φέρει ο Πausanias (2, 26). Ανδρωθεὶς δ' ἐνταῦθα ο Ασκληπιὸς ἤρχησε να θεραπεύῃ τοὺς πάσχοντας, ταχέως διαδοθείσης περὶ αὐτοῦ φήμης, ὡς θεραπεύοντος πᾶσαν νόσον και δὴ και θενωῖτας ἀνάγων εις την ζωὴν. Οὕτω λοιπὸν συνέστη εν τῇ γενεθλίῳ χώρα του Ασκληπιου τὸ αρχαιοτάτον θεραπευτήριον και ιερόν αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ιδρύθησαν και πάντα τὰ επισιμότερα τῆς Ἑλλάδος Ασκληπιεία, α ὅμως οὐδέποτε ἐξισώθησαν κατά την φήμην και θαυματουργὸν θεραπευτικὴν δύναμιν πρὸς τὸ εν Έπιδαύρῳ.

Τὴν μεγάλην του ιεροῦ τούτου φήμην και τὸν πλοῦτον μαρτυρεῖ πρὸς πολλοὺς ἄλλοις και ο περὶ τὰ μέσα του 6. μ. Χρ. αἰῶνος επισκεψάμενος περιηγητῆς Pausanias, βστις διὰ μακρῶν περιγράφει τὰ εν τῷ ιερῷ, γνωστοποιῶν ἡμῖν οτι τὸ ἄγαλμα του θεοῦ ητο εκ χρυσοῦ και ἐλέφαντος. "Τὸ δὲ Ασκληπιου τὸ ἄγαλμα, λέγει ο Pausanias, μεγέθει μὲν του Αθῆνησιν Ολυμπίου Διὸς ἤμισυ ἀποδεῖ, πεποιήται δὲ ἐλέφαντος και χρυσοῦ· μὴνυει δὲ ἐπίγραμμα τὸν εἰργασμένον εἶναι Θρασυμήδην Ἀριγνώτου Πάριον. Κάθηται δὲ ἐπὶ θρόνου βακτηρίαν κρατῶν, την δὲ ἐτέραν των χειρῶν ὑπὲρ κεφαλῆς ἔχει του δράκοντος, και οι και κύων παρακατακείμενος πεποιήται."

Πρὸ πάντων διήγειρε τὸν θαυμασμὸν του Pausanίου τὸ ενταῦθα θεάτρον διὰ την ἁρμονίαν των μερῶν και τὸ κάλλος αὐτοῦ. "Έπιδαυρίους δὲ εἶσι θεάτρον εν τῷ ιερῷ, μάλιστα ἐμοὶ δοκεῖν θέας αξιον· τὰ μὲν γὰρ Ρωμαίων πολλὸ δὴ τι ὑπερῆρχε των πανταχοῦ τῷ κόσμῳ, μεγέθει δὲ Ἀρκάδων τὸ εν Μεγάλῃ πόλει· ἁρμονίας δὲ ἡ κάλλους ἔνεκα ἀρχιτέκτων ποῖος ἐς ἄμιλλαν Πολυκλείτου γένουτ' ἂν ἀξιώχρεως; Πολύκλειτος γὰρ και θεάτρον τουτο και οἰκῆμα τὸ περιφερὲς ο ποιήσας ην."

Κεῖται τὸ ιερόν του Ασκληπιου και τὸ εν αὐτῷ θεάτρον πρὸς μεσημβρίαν τῆς αρχαίας πόλεως Ἀθήσης, σήμεραν Λυγουριου, μεταξὺ Ναυπλίου και Έπιδαύρου.

Τὰ ἐπὶ του ἐδάφους του ιεροῦ τούτου και σήμεραν ἐτι σωζό-

μενα πολλά ἐρείπια του ῥηθέντος οἰκῆματος, των διαφόρων ναῶν, αι δεξαμεναί, και τὸ θεάτρον και στάδιον ἀείποτε διήγειρον την περιέργειαν και τὸν θαυμασμὸν των επισκεψάμενων τὸ ιερόν τουτο· ἀλλὰ μέχρι τουδε ἔμενον ταῦτα εν τῇ ἀπομονώσει και ἐρημίᾳ των καλυπτόμενα υπό των χωμάτων και των ἐπ' αὐτων ἀναφυέντων θάμνων και δένδρων, καταπατούμενα κατ' ἔτος υπό των ποδῶν των γεωργῶν και των ἀροτήρων βοῶν, ἔστιν οτε δὲ ἀξιόμμενα των βλεμμάτων και του θαυμασμοῦ των περιηγητῶν, οὐς η του ιεροῦ φήμη προσελκύει εις την ἐρημίαν ταύτην.

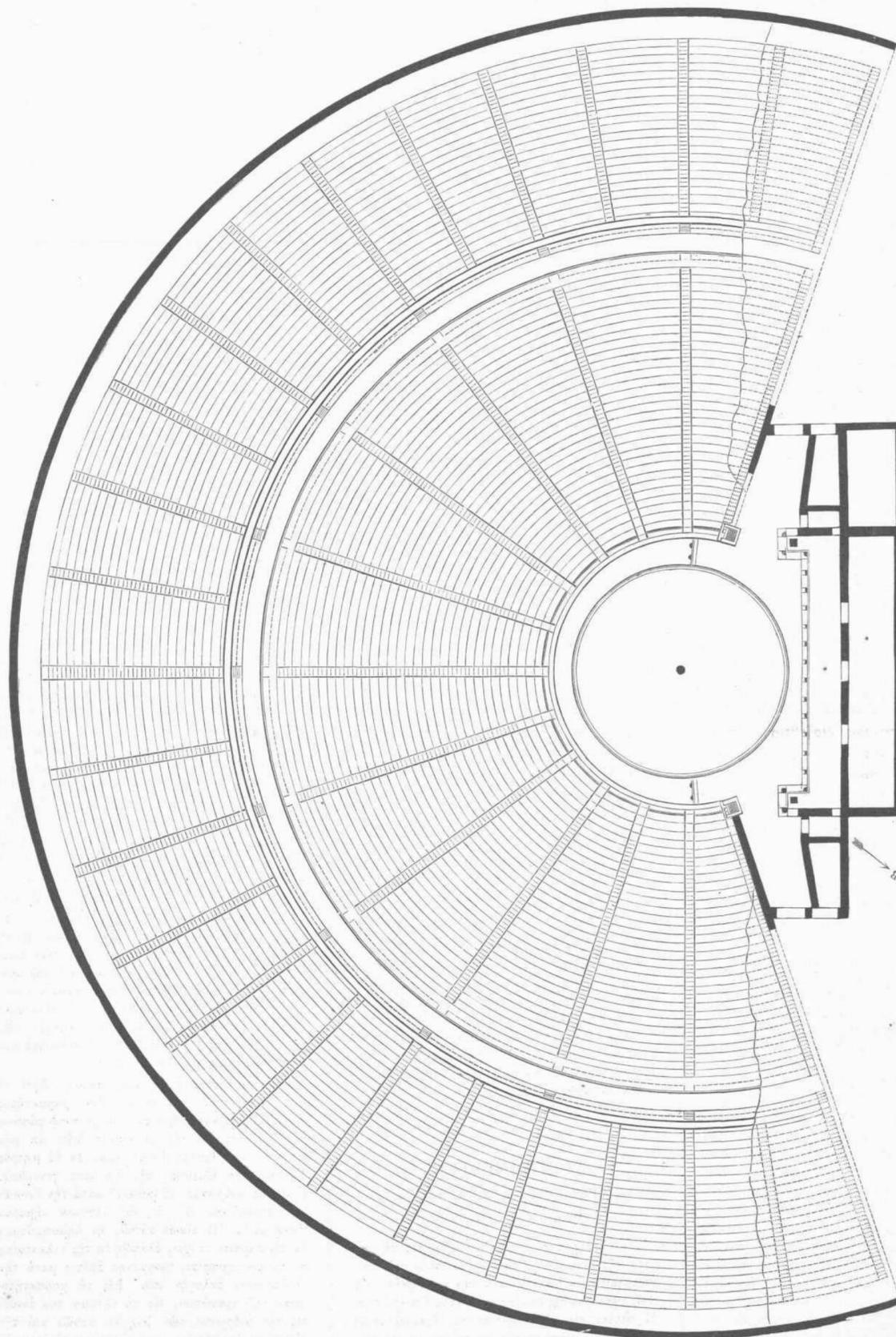
Τὰ τῆς εκκαθάρσεως και ανασκαφῆς του θεάτρου τουτου ἐδημοσίευσεν ἡδη πρὸ μικροῦ ο ἔφορος των αρχαιοτήτων κ. Π. Καθβαδίας εἰς τὸ εν Αθήναις ἐκδιδόμενον περιοδικὸν "Αθῆναιον" (τόμ. 61, σελ. 464 και τόμ. 62, σελ. 53 κ. ε.), ἐξ οὗ ἐρανιζόμεθα τὰ ἐξῆς χάριν των αναγνωστῶν του "Εσπερου", παραθέτοντες ὅδε και σχεδιογράφημα του θεάτρου και τῆς σκηνῆς, ο ἐσχεδίασεν ο φιλάρχαιος μηχανικὸς Ναυπλίας κ. Ν. Σολωμός. Κατὰ τὸ σχεδιογράφημα τουτο και την περιγραφὴν του κ. Καθβαδία του θεάτρου σώζεται ἅπαν τὸ κοῖλον, πλὴν μικροῦ μέρους των ἐκατέρωθεν κεράτων αὐτοῦ, ο κατέστρεψεν ο χρόνος, τῆς δὲ σκηνῆς μόνον οι μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς θεμελίοι τοῖχοι. Ἐκ τούτων δὲ δύναται εἰδῆμμεν θεατῆς να συλλάβῃ ἀκριβῆ αὐτοῦ ἔννοιαν και να πιστεύῃ οτι τουτο εἶναι τὸ τελειότερον σωζόμενον θεάτρον ἀπάντων των εν Ἑλλάδι, κατά δὲ Pausanias και τὸ μέγιστον πάντων τουτων ἐξαιρέσει του τῆς Μεγαλοπόλεως, ὅπερ ὑπερείχει πάντων κατά τὸ μέγεθος.

Τὸ κοῖλον τουτου διαιρεῖται διὰ τῆς εν τῷ διαγράμματι φαινόμενης πλατείας κυκλικῆς ταινίας, ην οι αρχαιοὶ διάζωμα ἐκάλλου, εις δύο μέρη, ἅτινα πάλιν δι' ἄλλων παραλλήλων ὁμοίων ταινιῶν και ἄλλων καθέτων διατεμνουσῶν αὐτὰς χωρίζονται εις διαφόρους σειρὰς ἐδωλιῶν, ἐφ' ὧν καθήμενοι ἐθεῶντο ἀνέτως οι θεαταί. Ἐχει δὲ τὸ ῥηθὲν διάζωμα μήκος περὶ τὰ 150 μέτρα, πλάτος 4 και ὄψος 2,30· και εἶναι μεγαλοπρεπὲς και ἀποτελεῖ τὸν λαμπρότερον κόσμον του θεάτρου, ὅπερ δικαίως προσεῖλκυσε τὸν θαυμασμὸν και συνεκίνησε διὰ του κάλλους του αὐτὸν τὸν ἐλάχιστον ἐνδιαφερόμενον περὶ τῆς των πλαστικῶν και ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων καλλονῆς Pausanias. Τὸ ἔδαφος τουτου εἶναι ἐστρωμένον διὰ πλακῶν καθ' ἅπασαν αὐτοῦ την ἔκτασιν, θρόνοι δὲ μονόλιθοι ἐκ λευκοῦ λίθου, ἐφ' ὧν δύναται να καθῆνται τρεῖς και τέσσαρες θεαταί, ἴστανται εις την ὕψισθεν πλευρὰν καθ' ὅλον τὸ μήκος αὐτοῦ.

Διὰ του διαζώματος τουτου χωρίζεται, ὡς εἶπομεν, τὸ κοῖλον εις δύο μέρη· τουτου τὸ ἀνώτερον περιέχει εἴκοσι σειρὰς ἐδωλιῶν, διαιρουμένων διὰ καθέτων κλιμάκων εις 24 τμήματα, κερκίδας ὑπὸ των αρχαίων καλουμένας, ὧν ἐκάστη ἔχει μήκος 8,84 μ. Ἡ ὅλη ἄρα περιφέρεια τῆς ἀνωτάτης σειρᾶς ἐδωλιῶν ἔχει μήκος 212 μ. περίπου, τὸ δὲ κάτω μέρος του κοῖλου περιλαμβάνει 32 σειρὰς ἐδωλιῶν και τρεῖς σειρὰς θρόνων παρὰ την ὀρχήστραν, και διαιρεῖται εις 12 κερκίδας οὕτως, ὡστε ἐκάστη κερκίς τουτου ἀντιστοιχεῖ πρὸς δύο του ἀνωτέρω. Τὸ ὅλον δὲ κοῖλον ἡδύνατο να περιλάβῃ περὶ τοὺς διςμυρίους θεατάς.

Και σήμεραν ἀρκούμεθα εις τὰ ὀλίγα ταῦτα, προσθέτοντες οτι παρὰ την σκηνὴν ἀνεκαλύφθησαν πρὸς τισιν ἄλλοις ἔργοις τῆς γλυπτικῆς και δύο κορμοὶ ἀγαλμάτων, του Ασκληπιου και τῆς Υγείας, ὧν τὸ δεύτερον φαίνεται ἀνήκον εις τοὺς λαμπροὺς χρόνους τῆς ἑλληνικῆς τέχνης και ἴσως εἶναι ἔργον αὐτοῦ του Πολυκλείτου του και τὸ θεάτρον ποιήσαντος.

Μετὰ την ἀποπεράτωσιν τῆς του θεάτρου εκκαθάρσεως αι εν τῷ ιερῷ ανασκαφαί διεκόπησαν. Πιστεύομεν δὲ οτι η αρχαιολογική Ἐταιρία θέλει ταχέως ἀναλάβει και ἀποπερατώσει αὐτὰς χάριν τῆς επιστήμης και των φιλαρχαίων.

ΣΧΕΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥΤ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡῳ ΑΡΧΑΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΕΛΛΑΣ. Τη 3/15 του παρόντος μηνός ο τηλεγράφοσ ἀνήγγειλεν ἡμῖν τὴν αἰσίως τῆ προτετραίᾳ τελευθείαν κατὰ ληξὴν καὶ τοῦ τελευταίου τμήματος τῆς Θεσσαλίας, τοῦ Βώλου, ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ. Οὕτως ἐλῆξε καὶ ἡ τελευταία σκηνὴ τῆς ἐθνικῆς ταύτης πανηγύρεως, καὶ ἡ Θεσσαλία, ἡ εὐφορος καὶ καλὴ ἐπαρχία, ἠνώθη ὀριστικῶσ μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ εἰσοδὸσ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς κυανολέου σημαίας εἰς τὴν πόλιν τοῦ Βώλου ἐχαίρειτ' ὑπὸ τοῦ ἀκραφειστάτου ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ κάτακοι συνημιλλῶντο πρὸς τοὺς ἐξ ἀπάντων τῶν μερῶν δι' ἐκτάκτων ἀτμοπλοίων μεταβάλλοντας ἑνώσει εἰς ἐνδοξίαν τῆς χαρῆς ἐπὶ τῆ τελευθείᾳ ἐνώσει. Τὰ καθ' ἕκαστα τῆς πανηγύρεως ταύτης, τὰ ὅποια θ' ἀναγνώσωμεν μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐν ταῖς ἐφημερίαι, θὰ ἴηαι τὰ μάλιστα ἐνδιαφέροντα. Ἀπὸ τῆς προτετραίας ἡ τουρκικὴ φρουρὰ τοῦ Βώλου εἶχεν ἀπέλθει ἐν τάξει, διευθυνομένη εἰς Κωνσταντινοῦπολιν. — Ἐν μικρὸν ζήτημα ἔμεινεν εἰσὶ ἐκκρεμέσ, ἡ γραμμὴ τοῦ Κριτηρίου καὶ τοῦ Ζάρκου, ἡν τὴ τουρκικὴ κυβέρνησις ἐννοεῖ ἄλλως νὰ χαράξῃ ἢ ὅπως ἐχάραξεν αὐτὴν ἢ ἐπὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν διενεθῆ ἐπιτροπῆ. Ἀλλὰ καὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπελήθησαν ἤδη αἱ Δυνάμει, καὶ ἐλπίζεται ταχεῖα ἡ λύσις αὐτοῦ. — Ἡ διάλυσις τῆς ἑλληνικῆς βουλῆς παρήγαγε κατὰ μὲν τὸν ὑπουργικὸν ἡμῶν τύπον ἀρίστην ἐντόπισιν, κατὰ δὲ τὴν ἀντιπολιτεύσιν ἐντόπισιν οἰκτροτάτην. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ τὰ δύο ταῦτα ὑπερθετικά εἶναι ὑπερβολικά. Λυπούμεθα ἀπ' ἐνὸς μὲν διὰ τὰς ἐκτάκτους δαπάνας εἰς ἃς ὑποβάλλεται τὸ ἔθνος ἐνεκα τῶν νέων ἐκλογῶν, ἐλπίζομεν ὅμως ἀπ' ἑτέρου ὅτι ἡ νέα βουλὴ, ἐρχομένη μετὰ τὴν τελευθείαν προσάρτησιν σπουδαίας ἑλληνικῆς ἐπαρχίας θέλει ἐμφρόνους καὶ ἐσκεμμένους προῆλθῃ εἰς τὰ ἔργα τῆς, πειρωμένη νὰ φέρῃ θελήσιν εἰς τὰ οικονομικὰ τῆς χώρας, τὰ ὅποια ἐπ' ἐσθῆτον εὐρίσκοντο εἰς ἀνώμαλον κατάστασιν. — Ἡ εἰδήσις ὅτι κατηρητίσθη ἐν Παρισίαις ἡ μεγάλη ἑλληνικὴ ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία δικαίως ἐχαροποιήσεν πάντα Ἑλληνα, ἐνδιαφερόμενον ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐθυμίας τῆς πατρίδος· τὰ μάλιστα δὲ ἀξέπαινοι εἶναι οἱ φιλοπάτριδες ἄνδρες, οἱ πρὸς τὸν ἐθνικὸν τούτον σκοπὸν ἐργασθέντες. Καλῶσ κατηρητισμένη μεγάλη ἑλλην. ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία θέλει συντελέσει οὐκ ὀλίγον εἰς ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου, τῶν ζωτικῶν τούτων στοιχείων πάσης προόδου καὶ εὐθυμίας. Σιδηρόδρομοι ἀπ' ἐνὸς, ἀτμοπλοικὴ ἐταιρία ἀπ' ἑτέρου· τοιαῦτα εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς προόδου. Ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη ἐξεμεταλλεύθησαν τὰς θαλάσσας ἡμῶν αἱ ξένοι ἀτμοπλοικαὶ ἐταιρίαί· καιρὸς εἶναι πλέον νὰ ἐπαρκώσωμεν ἀπ' ἑαυτῶν εἰς τὰς ἀναγκαῖα ταῦτα, τοσοῦτω μᾶλλον, καθ' ὅσον ὡσ πρὸς τὰ ναυτικὰ οἱ Ἑλληνας δύνανται ἐπιτυχῶσ νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς ὅλα τὰ λοιπὰ ἔθνη.

ΓΑΛΛΙΑ. Τὸ νέον γαλλικὸν ὑπουργεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Γαμβέττα ἐσχηματίσθη. Ἰδοὺ τὸ ζήτημα τὸ ἐπαγοῦλησαν κατὰ τὰς τελευταίας ταῦτα ἡμέρας τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον ὄλον. Καὶ δικαίως, διότι διὰ τῆς ἀνάδου τοῦ Γαμβέττα εἰς τὴν ἐξουσίαν ἄγνωστον εἶναι ποίαν πολιτικὴν ὁδὸν θέλει τραπῆ ἡ Γαλλία. Ὁ Γαμβέττα ἦτο μὲχρι τοῦδε ὁ κεκρυμμένος ὀπαδὸς τῆς “ἀντεκδικήσεως”. Φαίνεται ὅμως ἐπ' ἐσχάτων ὅτι σκοπὸν ἔχει νὰ μετέλθῃ πολιτικῆν εἰρηνοφιλονοῖα ταῦτασ τοὺλάχιστον διαθελαίσεσι ἔδωκαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας εἰς τὰς διαφόρους κυβερνήσεις. Δύο τῶν ἀντιπροσώπων

τούτων, οἱ προσβουταὶ ἐν Πετροῦπολει καὶ ἐν Βερολίνῳ, ὑπέβαλον τὰς παρατήσεις αὐτῶν, διότι αἱ πολιτικαὶ αὐτῶν ἀρχαὶ δὲν συνάδουσι πρὸς τὰς τοῦ νέου πρωθυπουργοῦ. Ἡ παρατήρισι τῶν δύο τούτων διπλωματῶν ἐγένετο δεκτὴ, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν δὲν ἐγένετο ἀκόμη σκέψις. Ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ τὸ νέον ὑπουργεῖον δὲν παρήγαγεν ἐντόπισιν καλὴν· ὁ κόσμος ἐπερίμενε νὰ ἴδῃ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ τὸν δημοφιλεῖ Γαμβέτταν περιτοχοῦμενον ὑπὸ ἀνδρῶν γνωστῶν καὶ ἐχόντων προηγουμένα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ· ἀντὶ τούτων οἱ συνυπουργοὶ τοῦ Γαμβέττα εἰσὶ πρόσωπα ἄγνωστα καὶ μὴ παρέχοντα ἀρκούσαν ἐγγύησιν περὶ τῆς τακτικῆς καὶ ἐσκεμμένης τοῦ τόπου δικαίσεως. Διὸ καὶ αἱ ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεις προμηνοῦνται θεωρητικῶσ· λέγεται ὅτι αἱ συνεδριάσεις τῆς βουλῆς θέλουσιν ἀναβληθῆ μὲχρι τῶν μέσων τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΙΤΑΛΙΑ. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἐν Βιέννῃ δὲν ἠνέχρισται τὴν μερίδα τῶν ἄκρων φιλελευθέρων ἐν Ἱταλίᾳ. Ἐν τισὶ πόλεσιν ἔλαθον χῶρον διαδηλώσεσι· οὐχ ἦττον ὅμως ἐν Ρώμῃ ὁ λαὸς ἀδέχθη μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ τὸ ἐπανακάμψαν βασιλικὸν ζεῦγος. Αἱ φίλια καὶ αἱ σχέσεις τῶν ἡγεμόνων ἐξασφαλίσουσι τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῶν κρατῶν· τούτο δὲν δύνανται νὰ ἐνοήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τῶν παραγῶν καὶ τῆς ἐξημιμένης πολιτικῆς. — Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Ἱταλικῆς βουλῆς τῆς 9/21 τρέχοντος μηνός συνέθη ἐν ἐπισημίον διαταράξαν ἐπὶ τινὰς στιγμάς τὴν συζήτησιν. Ἐξ ἐνὸς τῶν θεωρητικῶν ἐρρίφθη πεπληρωμένον πολὺ κροτον εἰς τὴν αἰθουσαν, καὶ ἠκούσθη φωνὴ λέγουσα· Διὰ τὸν Δεσπρῆν! Εὐτυχῶσ τὸ ὄπλον δὲν ἐξεπονοκρότησεν, ὁ δὲ βίβας αὐτοῦ, Σικελὸς τὴν πατρίδα, αὐθιρῆι συνελήφθη, καὶ ἡ συνεδρίασις ἐξηκολούθησε τακτικῶσ.

ΑΙΓΑΙΑ. Αἱ διαδόμεναι φήμαι περὶ ἀποχωρήσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ Γλάδστονως ἀπὸ τοῦ ὑπουργεῖου οὐδέμειν ἔχουσι ὑπόστασιν. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Γλάδστονως, ὃν ἐξεφώνησεν ἐσχάτως ἐν τῇ δημογραφίᾳ, καὶ ἐπιστολὴ τισ, ἣν ἔγραψε πρὸς φίλον του, οὐδαμῶσ ἐφαίνουσιν τοιοῦτον σκοπὸν. Ὁ Γλάδστον καίτοι προθεθετικῶσ τὴν ἡλικίαν εἶναι καὶ σωματικῶσ καὶ διανοητικῶσ ὑγιέστατος, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐπὶ πολλὸ ἀκόμη θὰ προίσταται τῶν δημοσίων πραγμάτων τῆς πατρίδος τοῦ ὁ διακεπηῆς οὗτος πολιτικὸς καὶ πολύτιμος φιλέλληρ.

ΑΜΕΡΙΚΗ. Ἡ δίκη κατὰ τοῦ δολοφόνου τοῦ πρῆγῃ προεδροῦ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν Γάρφελδ δὲν ἐπερατώθη ἀκόμη. Ὁ δικηγόρος του προσπαθεῖ νὰ παραστήσῃ αὐτὸν φρενοβλαβῆ ὅπως τὸν σώσῃ· ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ ἀπατεῖ τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ ἐγκληματοῦ· ἀποδεικνύει τοῦτο καὶ ἡ ἀπόπειρα ἡ γενομένη ἐσχάτως κατ' αὐτοῦ μεταφερομένου ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν φυλακὴν. Νέος ἔφιππος ἐπεροβόλησε κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐπλήρωσεν ἐλαφρῶσ εἰς τὴν χεῖρα.

ΛΕΟΝ ΓΑΜΒΕΤΤΑΣ,
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.

(Μετὰ εἰκόνας, ἑκα σελ. 213.)

Ὁ τηλεγράφοσ ἀνήγγειλεν ἤδη εἰς τὰ πέπρατα τῆς οἰκουμένης τὸν σχηματισμὸν τοῦ νέου ὑπουργεῖου ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ νέου προεδροῦ τῆς βουλῆς, Λέοντος Γαμβέττα. Ἡ ἀνοδοὺ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ διακεκριμένου τούτου καὶ μεγαλοφυοῦς ἀνδρὸς ἔθεωρεῖτο πρὸ

πολλοῦ ἤδη θεθεία, καὶ προπαρεσκευάζετο θαυμηρόν. Ἦδη ἐξετελέσθη, καὶ ἂν κατὰ τι ἐθέραινε, τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὸ ὅτι ὁ Γαμβέττασ ἤθελε νὰ ἐξομαλύνῃ πρότερον τὴν ὁδόν.

Καὶ ἡ μὲν ἀνάθεσις τοῦ Γαμβέττα εἰς τὴν ἐξουσίαν οὐδένα κατέπληξεν· ἐθεωρεῖτο φυσικὴ τῆς πολιτικῆς του συνέπει· ὅτι ὅμως ἐφάνη κάπως παράδοξον εἶναι ὁ σχηματισμὸς τοῦ νέου ὑπουργεῖου, ἀποτελουμένου ἐκ προσώπων ἀγνώστων σχεδὸν μὲχρι τοῦδε καὶ ληφθέντων ὄλων μεταξὺ τῶν φίλων καὶ ὀπαδῶν τοῦ ἐξόχου ἀνδρὸς. Δικαίως ἐπομένως τὸ σχηματισθὲν ὑπουργεῖον δύνανται νὰ ὀνομασθῇ ὑπουργεῖον Γαμβέττα, διότι αὐτὸς εἶναι ἀποκλειστικὸς ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, τὸ ὄνομά του ἐξουσιάζει τὴν ἑλκν θέσιν καὶ ὀρίζει τὴν πολιτικὴν πορείαν. Ὁ Γαμβέττασ εἶναι ἀνήρ συνेतὸς, νουενηῆς καὶ προορατικὸς· ἂν ὅμως ἦναι καὶ πολιτικὸς κατὰ τὴν περιωρισμένην τῆς λέξεως σημασίαν, τοῦτο θ' ἀποδειγθῆθ ἑραδύτερον. Μέχρι τοῦδε δὲν ἔσχεν ἀφορμὴν ν' ἀναδειχθῆ ὡσ τοιοῦτος· τὸ στάδιόν του ἦτο στάδιον ῥήτορος, στάδιον οὕτως εἰπεῖν κριτικοῦ. Τώρα ὅμως ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη αὐτῶν νὰ προτείνῃ, νὰ ἐνεργῆ, νὰ ὑπερασπίζεσται, καὶ ἡ θέσις αὐτοῦ ἀλλάσσει. Ἐκ τῶν προηγουμένων κρίνεται δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προῖδῃ ὅτι καὶ ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ θέσει θέλει δεῖξει τὴν ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα ἐκείνην, ἣτις χαρακτηρίζει αὐτόν, καὶ ὅτι καὶ τὰς δυσκόλους καὶ πολυπλόκουσ ὑποθέσεις θέλει διεξαγάγει μετὰ συνέσεως καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος του.

Ἡ θέσις του εὐκόλος δὲν εἶναι. Ὅταν ἀναλογισθῶμεν ποίαν πολιτικὴν ὀφείλει νὰ μετέλθῃ ἡ Γαλλία, ὅπως ἀπ' ἐνὸς μὲν διεξαγάγῃ ἀξιοπρεπῶσ τὴν ἀρξασμένην ἐν Ἀφρικῇ ἐκστρατείαν, συμμορφωθῆ δὲ ἀπ' ἑτέρου πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, καὶ ἀντιπαραταχθῆ κατὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν διαφόρων ἐν Γαλλίᾳ κομμάτων, ἐννοοῦμεν ὅτι ἀπαιτεῖται νοῦς ἐξοχος καὶ χεῖρ σθεῖρα πρὸς κυβέρνησιν τοῦ πολιτικοῦ σκάφους. Ἐκ τῶν πρώτων ἤδη διαδημάτων τοῦ νέου ὑπουργεῖου φαίνεται ὅτι ὁ Γαμβέττασ σκοπὸν ἔχει νὰ μετέλθῃ πολιτικῆν ἐμφρονα, πολιτικὴν εἰρημικὴν. Ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Γαλλίας ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φανερὰ τὸ κηρύττει. Διὸ καὶ σύμπας ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος, μὲ ὀλιγίστας μόνον ἐξαιρέσεις, ἐχαίρειτ' ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἐλευσίν του ὡσ οἰκνὸν ἀριστον, ὡσ σὸνθημα εἰρήνης.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα ὁ Γαμβέττασ εἶναι δι' ἡμᾶς ἀνὴρ ἀγαπητός. Πάντοτε μετὰ συμπαθείας ἀμίλησεν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, πάντοτε μετ' ἀγάπης εἰργάσθη ὑπὲρ τῶν συμφερόντων καὶ τῶν πόθων ἡμῶν. Ἐν πῶ προσώπῳ τοῦ Γαμβέττα οἱ Ἑλληνας ἔχουσι συνήγορον ἐνθερμον, φίλον εὐκρινῆ, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ὡσ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας θέλει ἐξακολουθεῖ παρέχων ἡμῖν τὰς συμπαθείας αὐτοῦ.

Ὁ Γαμβέττασ εἶναι νέος ἀκόμη, ἄγει τὸ 43^{ον} τῆς ἡλικίας του ἔτος. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ζῶηροῦ, μετέχοντος ἅμα τῶν δύο ἐν αὐτῷ φρόσεν, τῆς ἰταλικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς· διότι ἐκ μὲν πατρὸς εἶναι Ἱταλὸς, Γενουήσιος, ἐκ δὲ μητρὸς Γάσκων, ἐν ΣΑΗΩΝ τῆς Γαλλίας γεννηθείς. Εἶναι δὲ ἄνθρωπος “εὐδαίμων” κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Λουδοβίκου ἰδ', ἡ, ὡσ λέγομεν σήμερον “τυχερός”. Ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, ἣν δημοσιεύομεν ἐν τῇ παρῶνι τεύχεῖ, ἐλήφθη ἐκ τῆς τελευταίας αὐτοῦ φωτογραφίας, γενομένης ἐφέτος μετὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν του. Εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου, εἰς τὸ ἐλέμμη του ἐννοεῖ τις τὸν ἄνθρωπον τῶν ζωηρῶν παθῶν καὶ τῆς εὐτόλμου ἀποφάσεως, συνάμα δὲ καὶ τὸ ἀνοικτὸν

τῆς καρδίας του. Ἡ κόμη του ἐλευκάνθη προφῶρος, ἀποτελέσμα τῶν φροντίδων καὶ διαφόρων αὐτοῦ περιπετειῶν· ἀλλὰ τὸ πρόσωπον εἶναι ἀκραῖον καὶ λεῖτον ἐμφαίνον τὴν οὐχὶ μεγάλην τοῦ ἀνδρὸς ἡλικίαν. Ἡ φωνὴ του εἶναι ἴχνηρὰ, ἐξαπτόμενον δὲ ἔχει τι θρονωπὸδες καὶ ἐπιβάλλον, ἐξουσιάζον τὰ πλήθη. Ὡς ῥήτωρ ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐν ταῖς ὀμηγύρεσι κατάρθωσε πολλὰκις νὰ δαμάσῃ τὰς ἐξάψεις καὶ νὰ κερδίσῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὰς συμπαθείας τοῦ ἀκρατηρίου.

Τώρα θεθείως ἀπαιτεῖται ἄλλη τακτικὴ· τώρα πρέπει ν' ἀποδοθῆ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ συνειθισθῇ εἰς τὴν λεπτήν καὶ μεμετρημένην ἐργασίαν τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς. Ἰδομεν ἔαν διὰ τῆς εὐφροίας του κατορθώσῃ καὶ τοῦτο. Παρὰ τοιοῦτον ἀνδρὸς τὰ πάντα δύνανται τις νὰ προσδοκᾷ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΕΝ Τῆ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚῆ ΓΥΝΗΡΕΙΑ.

Μετ' οὐ πολλὸ καὶ ἡ ἀστυνομία θὰ χρησιμοποίησῃ τὸν ἠλεκτρισμὸν. Ἰδοὺ πῶσ ἀμερικανικῆ τις ἐφημερίδις διηγεῖται τὸν τρόπον·

— Ἐν καιρῷ νυκτὸς δὲν ἀφίνετο φύλακας ἐν τῇ καταστάσει ἡμῶν· ἤρῳσαν πλουσίον τινα τραπεζίτην ἐν Νικαγῶ. — Ὅχι. — Ἄλλ' ἂν ἐκρηγῆ πυρκαϊά· — Διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ θὰ εἰδοποιηθῆ περὶ τούτου ὁ πληρεστερός σταθμὸς τῶν πυροσβεστῶν. — Καὶ ἂν κλέπτης ἦ καὶ αὐτὸς ὁ ταμίης ἡμῶν ἤθελεν ἐν νυκτὶ ἀποπειραθῆ νὰ διαβρῆξῃ τὸ ταμιεῖόν σας· — Καὶ τοῦτο προλαμβάνεται· ἠλεκτρικὸν σύρμα συγκοινωνοῦν μετὰ τοῦ πληρεστεροῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ θ' ἀνοιχθῇ ἐκεῖ μικρὸν πινακίδιον, ἐφ' οὗ θὰ σημειώνεται· “Κλέπτουσι εἰς τὸ κ. Κ . . . ἐν ὀδῷ . . . ἀρ . . . ὁ κλέπτης εὐρίσκειται ἐν τῇ τρίτῃ ὀματιῇ δεξιᾷ.”

Βεβαίως ταῦτα φαίνονται ἀκόμη παιδαί, ἀλλὰ δύσκολον δὲν εἶναι μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου νὰ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν τοιοῦτον σύστημα ἠλεκτρικῶν εἰδοποιητηρίων.

Πρὸς τὸ παρὸν ἐπέθη εἰς ἐνέργειαν ἐν Νικαγῶ σύστημα τηλεφωνικῶν εἰδοποιητηρίων. Πρὸς τοῦτο ἔδει νὰ πολλαπλασιασθῶσιν οἱ ἀστυνομικοὶ κλητήρες, ὥστε μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ταχύτητος νὰ δύνανται νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς τὸ σημεῖον τῆς πόλεως, ἔνθα συμβαίνει ἀπυκατιῶν τι. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη ὡς ἔζη. Ἐν ἐκάστῳ τμήματι τῆς πόλεως ἐνοστήθησαν νέοι ἀστυνομικοὶ σταθμοί· ἐν ἐκάστῳ σταθμῷ εὐρίσκειται ἅμαζα με τοὺς ἴππους ἐξευγμένους καὶ τρεῖς ἄνδρες ἔτοιμοι νὰ ἀναχωρήσωσιν εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον. Ἡ ἅμαζα δύνανται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τὴν μεταφορὰν πληγωμένων καὶ διὰ τὴν μετακῶμειν συλλαμβανόμενων κακοῦργων. Σύμπλεγμα τηλεφωνικὸν συνδέει τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα πρὸς τοὺς διαφόρους εἰδοποιητηρίους σταθμοὺς, οἵτινες εἶναι φυλακίσια τοποθετημένα ἐν ἐκάστῳ ὀδῷ. Πᾶσ ἀστυνομικῶς ὑπάλληλος ἦ καὶ ἔγκριτος πολίτης καὶ οἰκοδεσπότης γνωστὸς λαμβάνει ἀνὰ μίαν ἠριθμημένην κλειδίαν, δι' ἣς ἀνοίγονται τὰ φυλακίσια ταῦτα· ὅπως δὲ προληφθῆ πάσα κατ' ἀρχμῆσι αἱ κλειδεῖς αὐταὶ εἰσὶν οὕτω κατασκευασμένα, ὥστε ἅμα ἀπαεῖ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ κλειθρον δὲν ἐξάγονται εἰμὴ τῇ βοηθείᾳ αἰδηροῦργου. Ἐπειδὴ δὲ ἐκάστη κλεις ἔχει τὸν ἀριθμὸν τῆς, ἀμέσως γίνεσται γνωστὸς ὁ τὸ σημεῖον ἣ τὴν εἰδοποίησιν δοῦς. Τὸ σημεῖον δίδεται διὰ θελήσεως προσηγομένης ἐπὶ γνώμονος, ἐφ' οὗ σημειοῦνται ἐνδεκα διάφοροι περιπτώσεις· ἐπικουρικὴ ἅμαζα, κλοπῆ,

ῥήξις, στάσις, μέθυσσι, φόνος, τυχαῖον συμβᾶν, καταπάτησις οἰκογενειακοῦ ἀσίου, βία, πυρκαϊά.

Ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι καταλληλότερον διὰ τὰς μεγάλας πόλεις εἶναι ἀναντιρρήτον, καὶ ἤδη ἐν Παρισίαις σκεπτεται ἡ διεθύβωσις τῆς ἀστυνομίας νὰ τὸ εἰσάγῃ ἐφαρμοζούσα καὶ τὰς καθ' ἐκάστην γινόμενάς τελεσιποιήσεις. Βαθυμῶν ὁ ἠλεκτρισμὸς θέλει καταστῆ πολύτιμος τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν κοινωνιῶν ἐπίκουρος.

Δημοτικὴ ἐκλογὴ ἐν ΜΑΝCHESTER. Ἐν τῇ προλαβόντι ἡμῶν τεύχεῖ ἀνεφέρομεν περὶ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ ἐν ΜΑΝCHESTER ἀριστοῦ ἡμῶν ὀμογενοῦς κ. Σ. Χατζοπούλου ὡσ δημοτικὸν συμβούλου τῆς μεγάλης ἐκείνης πόλεως ἐκ μέρους τῆς φιλελευθέρου μερίδος. Σήμερον δὲ ἀσμένως ἀναγγέλλομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ὁ κ. Χατζοπούλος ἐξελέθη δημοτικὸς σύμβουλος ὑπερτερήσας τοῦ συντηρητικοῦ ὑποψηφίου κατὰ 250 ψήφους. Χαίρομεν ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ, ἣς ἠεῖωθη ἐν κέντρῳ ἐμπορικῷ καὶ τὰ μάλιστα ἀνεπτυγμένῳ εἰς τῶν διακεκριμένων ἡμῶν ὀμογενῶν, καὶ εὐχόμεθα ὅπως αἱ ὑπὲρ τῆς εὐθυμίας τῶν ἐργατικῶν τάξεων προσπάθειαι αὐτοῦ στεφθῶσι διὰ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ὁ υἱὸς διασημοῦ γυναικὸς. Κατ' αὐτὰς ἀποθίωσιν ἐν Παρισίαις ἐν εὐαινεθῷ ὀματιῇ ὁ θαρῶνος Παῦλος Κρόδενερ, ὁ υἱὸς τῆς γνωστοτάτης Κυρίας Κρόδενερ, τῆς τοσοῦτον ἀγαπητῆς παρὰ τῇ αὐτῇ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου Α', ἣς πρὸ τίνος ἐδημοσιεύθησαν καὶ τὰ ἀπομνημονεύματα. Ὁ υἱὸς αὐτῆς ἦτο ἄλλοτε ἀξιωματικὸς τοῦ ῥωσικοῦ ναυτικοῦ, τῇ δὲ 1871 μετέθη εἰς Παρισίους. Κατασταλήσας σημαντικῆν περιουσίαν ἐν εὐωχίαις καὶ ἐν θίῳ ἀτάκτῳ καὶ παραλελυμένῳ, εὐρέθη ὁ Κρόδενερ μετ' ὀλίγον εἰς δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν, καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχον φιλόδημοι Ρῶσοι παρέχοντες αὐτῷ ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρὸν βοήθημα τι θ' ἀπέθνησκον πρὸ πολλοῦ τῆς πείνης. Ἄλλ' ἡ ἐλαφρότης καὶ ἡ ἀσωτία τοῦ δυστυχῶς τούτου ἀνθρώπου ὑπερέβαιον πᾶν ἔριον. Ἄμα ἤσθάνετο ὅτι ἔχει ἐν τῷ θυλακίῳ του χρηματικὸν τι ποσόν, ἀμέσως ἐσπευθε νὰ τὸ κατασταλήσῃ μέρρι τοῦ τελευταίου φράγκου. Εἰς τὰς τέρψεις καὶ τὰς διασκεδάσεις μίαις καὶ μόνῃς ἐσπέρας ἔδαπάνα ἐνίστε τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ἤδυνάτο ἐπὶ τρεῖς ἡ καὶ ἔξ μίνας νὰ τὸν συντηρήσῃ. Καθ' ἣν ἐσπέραν πέρυσιν ὁ μέγας δοῦς Κωνσταντίνος ἐξέπλεκεν ἐν τῇ ἐνοδοχείῳ Βιωνῶν ἐκλεκτὸν κύκλον προσκεκλημένων, ἠκούσθησαν αἰφνης ἐκ τοῦ παρακειμένου ὀματιοῦ φωναὶ καὶ γέλωτες εὐθυμούοντες ἀνθρώπων. Ὁ μέγας δοῦς ὀργισθεῖς ἐπὶ τῷ θορόβῳ ἠρώτησε τὸν ἐνοδοχόν τι συμβαίνει καὶ τίς ὁ οὕτως ἀνοικεῖος φερόμενος. Ὁ ἐνοδοχὸς ἀπήνησεν. “Ὁ θαρῶνος Κρόδενερ.” Ὁ μέγας δοῦς ἐμειδίασε γνωρίζων τὸν ἀτακτον τοῦ θαρῶνου βιον. Τὴν προίαν ἐκείνην τῷ εἶχε δώσει χίλια φράγκα — ὡς ἐλαφροσύνη! Ὅπως λοιπὸν ὁ ἀφροντις καὶ ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὁ καθ' ὄλον τὸν βιον του πολλὰς ἐκατοστάς χιλιάδων φράγκων κατασωτεύσας, ἀπέθανεν ἐλευεὶνος καὶ λησμονημένος καὶ ἐκηδεῖται ὡς πῆνη.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

τρέπει τὴν παραγωγήν 5000 τόμων καθ' ἐκάστην ἀλλὰ καὶ ἐλαττόνη τὴν τιμὴν ἐκάστου τόμου εἰς τὸ τέταρτον ἢ καὶ τὸ δέκατον τῆς μέχρι τοῦδε τιμῆς. Ἐξκοσι στοιχειοθετικά μηχαναὶ ὑπάρχουσι διαρκῶσ ἐν ἐνεργείᾳ, δι' ὧν μετὰ μεγίστου ταχύτητος στοιχειοθετοῦνται ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ σχεδὸν αἱ σειρίδες. Ἡ δὲ ἐκτύπωσις τῶν βιβλίων γίνεσται διὰ τῶν πιστηρίων τοῦ συστήματος Ἀδάμ, ὧν πενήντακα εἰσὶν εἰς κίνησιν. Τέσσαρες βιβλιοθετικά αἰθουσαι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ καταστάσει, ἐν αἷς δένονται καθ' ἐκάστην 5 χιλιάδες τόμων διαφοροτρόπως. Ἐν ταῖς αἰθουσαῖς ταῦταις ἐργάζονται 225 ἄνθρωποι. Διὰ δὲ τὸ δίπλωμα τῶν βιβλίων ὑπάρχουσιν ἐξ διπλωτικῶν μηχαναῖ.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίαις ὁ ἔβδομος τόμος τοῦ μεγάλου συγγράμματος τοῦ Ἐρνέστου Ρενὰν “Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ”. Ὁ τόμος οὗτος φέρει ἐπιγραφὴν “Μάρκος Αδρῆλιος”.

Ὁλόκληρον τὸ περίφημον μυθιστόρημα “Ἡ καλύθη τοῦ Θομᾶ” (Uncle Tom's Cabin) ἐξεδόθη ὑπὸ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 19. LEIPZIG.

ΚΑΚΑΟΝ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ ΛΗΒΙΓ (LIEBIG).

Εύρηται παρ' άπασι τοῖς φαρμακείοις καὶ παντοπωλείοις τοῦ Κόσμου.

Τὸ ξυλογραφικὸν τοῦτο κατὰσθημα εἶναι ἐν τῶν ἀρίστων ἐν Λειψίᾳ, χαίρει δὲ καὶ φήμην καλὴν ἐν ὅλῃ τῇ Γερμανίᾳ.

Πᾶσα παραγγελία, ἀναγομένη εἰς τὸ εἶδος τῆς ξυλογραφίας, ἐκτελεῖται προθύμως καὶ ταχέως. Αἱ τιμαὶ εἰσὶ συγκαταβατικά.

Τὸ κατὰσθημα τοῦτο, ἐν ᾧ ἐργάζονται ἄριστοι τεχνῖται, εἶναι ἤδη ἰδρυμένον πρὸ 25 ἐτῶν, καὶ ἐξετέλεσε πλεῖστα ὅσα καλλιτεχνικὰ ἔργα ἄξια λόγου καὶ διὰ διαφόρους γραφικὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ διὰ διδακτικὰ βιβλία.

Ὁ μακρὸς αὐτοῦ βίος εἶναι δι' αὐτὸ ἡ καλλιτέρα σύστασις.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Γνωστοποιούμεν εἰς τοὺς βουλομένους νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τοῦ "Ἐσπέρου", ὅτι κατὰ συνενόγησιν μεταξὺ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ καὶ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τῶν γερμανικῶν Ταχυδρομείων, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καταβάλλοντες κατ' εὐθείαν τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομὴν καὶ εἰς τὰ οἰκεία ταχυδρομικὰ γραφεῖα. Ἐπὶ δὲ τῇ εἰδοποίησιν τῆς καταβληθείσης πληρωμῆς θέλουσιν ἀποστέλλεσθαι αὐτοῖς τακτικῶς τὰ ἐκδιδόμενα τεύχη.

Ο ΕΚΑΤΟΓΓΡΑΦΟΣ

ἀνατυπῶν 50 μέχρι 150 κίς καὶ διὰ μελάνης καὶ διὰ τῶν ποικιλοτέρων χρωμάτων (Haber μετάλλια ἀξίας). Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας καὶ δείγματα ἀπευθυντέον εἰς τὸ

γραφεῖον τοῦ Ἐκατογράφου

(Λονδίνον. 135 Cheapside) ἢ πρὸς τοὺς Κουὲ ἀδελφοὺς Μαρίνον εἰς Ἀθήνας.

THE HEKTOGRAPH

(ὁ Ἐκατογράφος) is still unrivalled for obtaining 50 to 150 Duplicates in indelible black and various coloured inks. (Haber's Prize medals.) Write for particulars and specimen,

Hektograph Depot 135 Cheapside. London, or Messrs Marino Broth. — Athen.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ.

Ἐντὶ 16 μαρκῶν (= 20 φράγκων) πωλῶ πολυτελῆ συσκευὴν τραπέζης, ἥτις μέχρι τοῦδε ἐκόστιζεν 80 μάρκας, καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὁποίας (περιχοῦσης 14 λ. ἀργύρου) παρέχω ἐγγύησιν εἰκοσαετῆ, ἥτοι:

- 6 μαχαίρια τῆς τραπέζης,
- 6 περόνια μονοκόμματα,
- 6 κοχλιάρια τῆς σούπας,
- 6 στήριγματα μαχαιρῶν,
- 12 κοχλιάρια τοῦ καφέ,
- 6 ψοδόγας,
- 6 κοχλιάρια τῶν ὠν,
- 6 μικροὺς δίσκους,
- 2 κοχλιάρια μεγάλα τῆς σούπας,
- 2 μεγάλα κηροπήγια,
- 1 ζαχαροθήκη καὶ πιπεροθήκη,
- 1 τρυπητὸν διὰ τὸ τέτον.

Τὰ 60 ταῦτα τεμάχια, λαμπρῶς κατασκευῆς, κοστίζουσιν ὅλα ὅμῳ 18 μόνον μάρκας. Παραγγεῖλαι ἐκτελοῦνται ἐπὶ ἀποστολῇ τοῦ ποσοῦ τοῦτου ὑπὸ τοῦ Κυρίου A. L. Guttmann. Wien I. Fleischmarkt 6.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γνωστοποιούμεν τοῖς ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ Κυρίοις συνδρομηταῖς τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ, ὅτι ἡ ἐπιστασία τοῦ περιοδικοῦ τοῦτου ἀνετέθη τῷ Κυρίῳ Δημητρίῳ Ἀ. Κορομηλά. (Γραφεῖον Ἐφημερίδος.)

Ἡ ἐν ΑΙΓΥΠΤῳ ἐπιστασία τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ ἀνετέθη τῷ ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΙ

Κυρίῳ ΠΕΤΡῳ ΣΑΡΑΝΤΗ
(Βιβλιοπωλεῖον "Ὁ Φοῖνιξ").

Ἡ ἐν ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῳ ἐπιστασία ἀνετέθη τῷ Κυρίῳ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜῳ ΒΟΣΚΩΦ.

Ἡ ἐν ΓΑΛΑΖΙῳ ἐπιστασία ἀνετέθη τῷ Κυρίῳ Α. Ι. ΣΑΡΕΓΙΑΝΝΗ.

Ἡ ἐν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ ἐπιστασία τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ ἀνετέθη τῷ βιβλιοπώλῃ Κυρίῳ S. GRASSO.

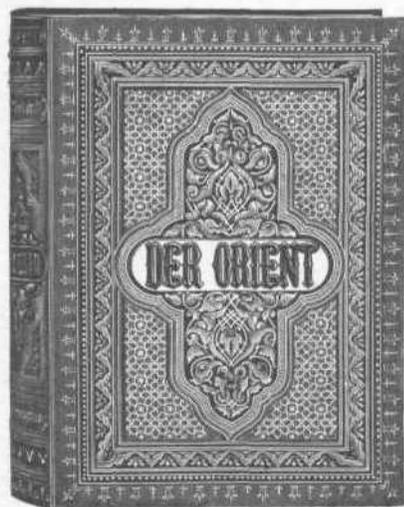
Ἐν ΙΒΡΑΙΑΙ ἡ ἐπιστασία τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ ἀνετέθη τῷ Κυρίῳ ΙΩΑΝΝῃ Α. ΒΟΣΚΩΦ Γενικῷ πράκτορι τῶν Γαλλικῶν Διαπορθημύσεων (Messageries maritimes).

Ἡ ἐπιστασία τοῦ "ΕΣΠΕΡΟΥ" ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ἀνετέθη τῷ Κυρίῳ ΙΩΑΝΝῃ ΠΑΠΑΔῃ βιβλιοπώλῃ ἐν ὁδῷ Πέρα, ἀρ. 458.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ Α. HARTLEBEN

EN BIENNΗ (1. WALLFISCHGASSE)

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΑΡΤΙΩΣ

"Η ΑΝΑΤΟΛΗ"
(DER ORIENT)

ὑπὸ

Ἄρμ. βαρ. SCHWEIGER-LERCHENFELD.

Μετὰ 200 εἰκόνων, πολλῶν γεωγραφικῶν χαρτῶν, σχεδίων κτλ.

Εἰς 30 τεύχη πρὸς σολδία 30 τὸ τεύχος.

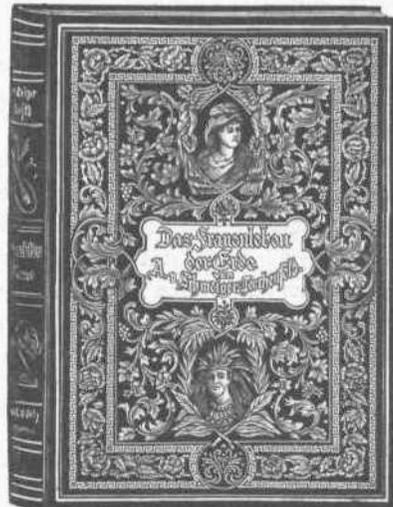
"Ο ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ"
(DAS FRAUENLEBEN DER ERDE)

ὑπὸ

Ἄρμ. βαρ. SCHWEIGER-LERCHENFELD.

Μετὰ 200 πρωτοτύπων εἰκόνων ὑπὸ Α. WANJURA. Βιβλίον ἐκ 40 τυπογραφικῶν φύλλων.

Τιμὴ φιορ. 6. πολυτελῶς δεδεμένον φιορ. 7¹/₂.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑ. ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίῳ καὶ Λειψία. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΔΙΝΟΥ ἐν Λειψία.